

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

24 augusti 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 279/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 279/02	Mål C-92/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – Republiken Frankrike mot Europaparlamentet (Talan om ogiltigförklaring – Institutionell rätt – Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, myndigheter och enheter – Europaparlamentet – Begreppet "budgetsammanträde" som ska hållas i Strasbourg (Frankrike) – Artikel 314 FEUF – Utövande av budgetbefogenhet under ett extra plenarsammanträde i Bryssel (Belgien))	2
2020/C 279/03	Mål C-570/18 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – HF mot Europaparlamentet (Överklagande – Personalmål – Europaparlamentet – Kontraktsanställd – Artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Mobbning – Ansökan om bistånd – Rätten att yttra sig – Beslut att avslå ansökan om bistånd – Artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Domstolsprövningens omfattning)	2
2020/C 279/04	Mål C-729/18 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 juni 2020 – VTB Bank PAO, tidigare VTB Bank OAO mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen (Överklagande – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina – Upptagande av sökandens namn i förteckningen över enheter som omfattas av restriktiva åtgärder – Proportionalitetsprincipen – Rätt till egendom – Rätt att bedriva ekonomisk verksamhet)	3

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2020/C 279/05	Mål C-730/18 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2020 – SC mot Eulex Kosovo (Överklagande – Skiljedoms klausul – Kontraktanställda vid Europeiska unionens internationella uppdrag – Internt uttagningsprov – Beslut att inte förnya ett anställningsavtal – Rättsakt som kan avskiljas från avtalet)	4
2020/C 279/06	Mål C-731/18 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen (Överklagande – Restriktiva åtgärder med hänsyn till Ryska federationens åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina – Uppförande och därefter bibehållande av sökandens namn i förteckningen över enheter som omfattas av restriktiva åtgärder – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till ett effektivt domstolsskydd – Maktmissbruk – Rätten till egendom – Likabehandling)	4
2020/C 279/07	Förenade målen C-762/18 och C-37/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Italien, Bulgarien) – QH / Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV / Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7 – Arbetstagare som sagts upp rättsstridigt och som återinträtt i tjänst efter ett domstolsbeslut – Undantag för rätten till årlig betald semester under perioden mellan uppsägningen och återinträdet i tjänst – Avsaknad av rätt till ekonomisk ersättning för uttagen årlig semester för samma period för det fall anställningen senare avslutas.)	5
2020/C 279/08	Mål C-835/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Timișoara – Rumänien) – SC Terracult SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Rättelse av faktura – Skatt som fakturerats felaktigt – Återbetalning av felaktigt inbetald skatt – Ordning för omvänd betalningsskyldighet för mervärdesskatt – Transaktioner hänförliga till en beskattningsperiod som redan varit föremål för skattekontroll – Skattnesneutralitet – Effektivitetsprincipen – Proportionalitet)	6
2020/C 279/09	Mål C-14/19 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – Europeiska unionens satellitcentrum mot KF, Europeiska unionens råd (Överklagande – Personal vid Europeiska unionens satellitcentrum (Satcen) – Kontraktanställd vid Satcen – Klagomål avseende mobbning – Administrativ utredning – Begäran om bistånd – Avstängning av den anställde – Disciplinärt förfarande – Den anställdes avsättning från tjänsten – Satcens överklagandenämnd – Tilldelning av en exklusiv behörighet att pröva tvister angående personal vid Satcen – Talan om ogiltigförklaring – Artikel 263 första och femte styckena FEUF – Skadeståndstalan – Artikel 268 FEUF – Unionsdomstolens behörighet – Upptagande till sakprövning – Rättsakter mot vilka talan kan väckas – Tvistens avtalsenliga karaktär – Artiklarna 272 och 274 FEUF – Effektivt domstolsskydd – Artikel 24.1 andra stycket sista meningen FEU – Artikel 275 första stycket FEUF – Principen om likabehandling – Tribunalens motiveringsskyldighet – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning)	7
2020/C 279/10	Mål C-18/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – WM mot Stadt Frankfurt am Main (Begäran om förhandsavgörande – Området med frihet, säkerhet och rättvisa – Direktiv 2008/115/EG – Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna – Villkoren för förvar – Artikel 16.1 – Placering i förvar i en fängelseanläggning i avvaktan på avlägsnande – Tredjelandsmedborgare som utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning eller allmän säkerhet)	7
2020/C 279/11	Mål C-24/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgien) – A m.fl. mot Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2001/42/EG – Bedömning av miljöpåverkan – Bygglov för uppförande och drift av vindkraftverk – Artikel 2 a – Begreppet ”planer och program” – Villkor för tillstånd fastställda i förordning och cirkulär – Artikel 3.2 a – Nationella rättsakter i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt – Avsaknad av miljöbedömning – Bibehållande av verkan av nationella rättsakter och av tillstånd som beviljats med stöd av dessa efter det att dessa rättsakter förklarats strida mot unionsrätten – Villkor)	8

2020/C 279/12	Mål C-116/19 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Gregor Schneider mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande – Personalmål – Tillfälligt anställda – Intern omorganisation av tjänsterna vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) – Omplacering – Rättslig grund – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Tjänstens intresse – Väsentligt förändrade arbetsuppgifter – Kvalificering Förflyttning – Överflyttning – Maktmissbruk – Rätt att bli hörd – Motiveringskyldighet – Rätt till ett rättvist förfarande – Effektivt domstolsskydd – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	9
2020/C 279/13	Mål C-131/19 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot CX (Överklagande – Personalmål – Disciplinärt förfarande – Rätten till försvar – Rätten att yttra sig – Bilaga IX till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 4 – Möjlighet för den tjänsteman som inte kan höras att lämna synpunkter skriftligen eller låta sig företrädas – Artikel 22 – Tillsättningsmyndighetens hörande av tjänstemannen innan den antar beslut om en disciplinåtgärd – Påstående om att det är omöjligt att höra tjänstemannen och för denne att lämna synpunkter skriftligen eller låta sig företrädas – Bedömning av medicinsk bevisning – Europeiska unionens tribunal har inte bemött argument som framfördes i första instans)	10
2020/C 279/14	Mål C-215/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – i ett förfarande som anhänggjorts av Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Tillhandahållande av tjänster – Artikel 135.1 l – Undantag från skatteplikt – Uthyrning av fast egendom – Begreppet ”fast egendom” – Omfattas inte – Artikel 47 – Platsen för beskattningsbara transaktioner – Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom – Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 – Artiklarna 13b och 31a – Apparatskåp – Maskinsalstjänster (datacentertjänster))	10
2020/C 279/15	Mål C-231/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Förenade kungariket) – Blackrock Investment Management (UK) Limited mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag från skatteplikt – Artikel 135.1 g – Undantag från skatteplikt för transaktioner avseende förvaltning av särskilda investeringsfonder – Ett enda tillhandahållande används för förvaltningen av både särskilda investeringsfonder och andra fonder)	11
2020/C 279/16	Mål C-380/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2013/11/EU – Alternativ tvistlösning – Artikel 13.1 och 13.2 – Obligatorisk information – Tillgång till information)	12
2020/C 279/17	Mål C-477/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wien – Österrike) – IE mot Magistrat der Stadt Wien (Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga 4 – Cricetus cricetus (europeisk hamster) – Rastplatser och parningsplatser – Skada eller förstörelse – Övergivna platser)	12
2020/C 279/18	Mål C-684/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – mk advokaten GbR mot MBK Rechtsanwälte GbR (Begäran om förhandsavgörande – Varumärken – Direktiv 2008/95/EG – Artikel 5.1 – Användning i näringsverksamhet av ett kännetecken som är identiskt med eller som liknar annans varumärke, med avseende på varor eller tjänster som är identiska med eller liknar dem för vilka varumärket är registrerat – Räckvidden av uttrycket ”använda” – Annons som lagts upp på en webbplats efter beställning av en person som bedriver näringsverksamhet, vilken senare återgetts på andra webbplatser)	13

2020/C 279/19	Mål C-36/20 PPU: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Spanien) – förfarande avseende VL (Begäran om förhandsavgörande – Brådskannde mål om förhandsavgörande – Asyl- och invandringspolitik – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 6 – Rätt till prövning av ansökan – En ansökan om internationellt skydd har lämnats in till en myndighet som är behörig att registrera sådana ansökningar enligt nationell rätt – Inlämnande till andra myndigheter som kan förväntas få ta emot sådana ansökningar men som inte är behöriga att registrera dem enligt nationell rätt – Begreppet ”annan myndighet” – Artikel 26 – Förvar – Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd – Direktiv 2013/33/EU – Artikel 8 – Placering i förvar av den sökande – Skäl för sådant förvar – Beslut att placera en sökande i förvar på grund av att det saknades plats i humanitära mottagningscentra)	14
2020/C 279/20	Mål C-319/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofijski gradski sad (Bulgarien), den 17 april 2019 – KPKONPI / ZV, AX, ”Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM” OOD	14
2020/C 279/21	Mål C-798/19 P: Överklagande ingett den 29 oktober 2019 av Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 september 2019 i mål T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/kommissionen och Europeiska rådet	16
2020/C 279/22	Mål C-893/19 P: Överklagande ingett den 3 december 2019 av Roxtec AB av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-261/18 Roxtec mot EUIPO – Wallmax	16
2020/C 279/23	Mål C-80/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 12 februari 2020 – Wilo Salmson France SAS mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, and Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Mål C-81/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 12 februari 2020 – SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Mål C-99/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 24 februari 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior	18
2020/C 279/26	Mål C-116/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 28 februari 2020 – SC Avio Lucos SRL mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	19
2020/C 279/27	Mål C-145/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 24 mars 2020 – DS mot Porsche Inter Auto GmbH & Co KG und Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Mål C-148/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 16 mars 2020 – AC mot Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Mål C-149/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 16 mars 2020 – DF/Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Mål C-150/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 17 mars 2020 – BD mot Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Mål C-152/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Mureș (Rumänien) den 30 mars 2020 – DG, EH mot SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Mål C-157/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3 april 2020 – FI mot Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Mål C-177/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 7 april 2020 – ”Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. mot Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Mål C-178/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék [tidigare Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern)] den 7 april 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft mot Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Mål C-189/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 5 maj 2020 – Laudamotion GmbH mot Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Mål C-190/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5 maj 2020 – DocMorris NV mot Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Mål C-197/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 maj 2020 – KAHL GmbH & Co KG mot Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Mål C-210/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 30 mars 2020 – Rad Service Srl Unipersonale m.fl. mot Del Debbio SpA m.fl.	27
2020/C 279/39	Mål C-215/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 19 maj 2020 – JV mot Förbundsrepubliken Tyskland	27
2020/C 279/40	Mål C-216/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 maj 2020 – C.E. Roeper GmbH mot Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Mål C-220/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Italien) den 28 maj 2020 – XX mot OO	29
2020/C 279/42	Mål C-222/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Tyskland) den 27 maj 2020 – OC mot Förbundsrepubliken Tyskland	30
2020/C 279/43	Mål C-224/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø – og handelsretten (Danmark) den 29 maj 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S och H. Lundbeck A/S mot Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S och 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Mål C-232/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 3 juni 2020 – NP mot Daimler AG	33
2020/C 279/45	Mål C-248/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 9 juni 2020 – Skatteverket, Skellefteå Industrihus Aktiefbolag	34
2020/C 279/46	Mål C-252/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 10 juni 2020 – CY mot Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Mål C-255/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italien) den 10 juni 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta mot Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Mål C-257/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad den 9 juni 2020 – "Viva Telekom Bulgaria" EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia	36
2020/C 279/49	Mål C-262/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Lukovit (Bulgarien) den 15 juni 2020 – VB/Glavna direktsia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti	37
2020/C 279/50	Mål C-263/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 15 juni 2020 – Airhelp Limited mot Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Mål C-270/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 18 juni 2020 – AG m.fl. mot Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Mål C-275/20: Talan väckt den 23 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd	39

2020/C 279/53	Mål C-287/20: Begäran om förhandsavgörande framställt av Amtsgerichts Hamburg (Tyskland) den 30 juni 2020 – EL och CP mot Ryanair Designated Activity Company	39
Tribunalen		
2020/C 279/54	Mål T-330/20: Talan väckt den 28 maj 2020 – ACMO med flera mot SRB	41
2020/C 279/55	Mål T-338/20: Talan väckt den 27 maj 2020 – KI mot eu-LISA	42
2020/C 279/56	Mål T-358/20: Talan väckt den 11 juni 2020 – Net Technologies Finland mot REA	42
2020/C 279/57	Mål T-377/20: Talan väckt den 18 juni 2020 – KN mot EESK	43
2020/C 279/58	Mål T-384/20: Talan väckt den 16 juni 2020 – OC (*) mot kommissionen	44
2020/C 279/59	Mål T-389/20: Talan väckt den 23 juni 2020 – KO mot kommissionen	45
2020/C 279/60	Mål T-390/20: Talan väckt den 17 juni 2020 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen	45
2020/C 279/61	Mål T-391/20: Talan väckt den 17 juni 2020 – Stena Line Scandinavia mot kommissionen	46
2020/C 279/62	Mål T-393/20: Talan väckt den 23 juni 2020 – Front Polisario/rådet	48
2020/C 279/63	Mål T-397/20: Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Mål T-403/20: Talan väckt den 19 juni 2020 – Wuxi Suntech Power mot kommissionen	50
2020/C 279/65	Mål T-408/20: Talan väckt den 2 juli 2020 – KR mot kommissionen	52
2020/C 279/66	Mål T-409/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – KS mot Frontex	52
2020/C 279/67	Mål T-417/20: Överklagande ingett den 3 juli 2020 – Esteves Lopes Granja mot EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)	53
2020/C 279/68	Mål T-418/20: Överklagande ingett den 7 juli 2020 – GitLab mot EUIPO – Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Mål T-419/20: Talan väckt den 7 juli 2020 – Deutsche Kreditbank mot Gemensamma resolutionsnämnden	55
2020/C 279/70	Mål T-424/20: Talan väckt den 8 juli 2020 – Portigon mot Gemensamma resolutionsnämnden	55
2020/C 279/71	Mål T-426/20: Talan väckt den 8 juli 2020 – Techniplan mot kommissionen	56
2020/C 279/72	Mål T-427/20: Talan väckt den 8 juli 2020 – Max Heinr.Sutor mot SRB	57
2020/C 279/73	Mål T-428/20: Talan väckt den 8 juli 2020 – Deutsche Hypothekenbank mot SRB	58
2020/C 279/74	Mål T-429/20: Överklagande ingett den 8 juli 2020 – Sedus Stoll mot EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Mål T-430/20: Talan väckt den 9 juli 2020 – KV mot kommissionen	60
2020/C 279/76	Mål T-431/20: Talan väckt den 9 juli 2020 – UniCredit Bank mot SRB	61
2020/C 279/77	Mål T-433/20: Talan väckt den 6 juli 2020 – KY mot Europeiska unionens domstol	62
2020/C 279/78	Mål T-436/20: Överklagande ingett den 10 juli 2020 – Sedus Stoll mot EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Mål T-437/20: Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Mål T-450/20: Talan väckt den 15 juli 2020 – Tempora mot parlamentet	64

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2020/C 279/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 271, 17.8.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 262, 10.8.2020

EUT C 255, 3.8.2020

EUT C 247, 27.7.2020

EUT C 240, 20.7.2020

EUT C 230, 13.7.2020

EUT C 222, 6.7.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – Republiken Frankrike mot Europaparlamentet(Mål C-92/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Institutionell rätt – Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, myndigheter och enheter – Europaparlamentet – Begreppet ”budgetsammanträde” som ska hållas i Strasbourg (Frankrike) – Artikel 314 FEUF – Utövande av budgetbefogenhet under ett extra plenarsammanträde i Bryssel (Belgien))

(2020/C 279/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas och B. Fodda, därefter E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly och J.-L. Carré)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: R. Crowe, U. Rösslein och S. Lucente)

Intervenant till stöd för sökanden: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: inledningsvis D. Holderer, C. Schiltz och T. Uri, därefter C. Schiltz och T. Uri)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.
- 3) Storhertigdömet Luxemburg ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 44, 04.02.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – HF mot Europaparlamentet(Mål C-570/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Europaparlamentet – Kontraktsanställd – Artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Mobbning – Ansökan om bistånd – Rätten att yttra sig – Beslut att avslå ansökan om bistånd – Artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Domstolsprövningens omfattning)

(2020/C 279/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HF (ombud: A. Tymen, avocate)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och T. Lazian)

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 29 juni 2018, HF/parlamentet (T-218/17, EU:T:2018:393), upphävs.
2. Beslutet att avslå den ansökan om bistånd, i den mening som avses i artikel 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, som HF ingett, vilket generaldirektören för personal vid Europaparlamentet den 3 juni 2016 meddelade, i dennes egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal på den institutionens vägnar, ogiltigförklaras.
3. Överklagandet ogillas i övrigt.
4. Europaparlamentet förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för HF såväl i första instans som i målet om överklagande.

(¹) EUT C 455 av den 17.12.2018.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 juni 2020 – VTB Bank PAO, tidigare VTB Bank OAO mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

(Mål C-729/18 P) (¹)

(Överklagande – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina – Upptagande av sökandens namn i förteckningen över enheter som omfattas av restriktiva åtgärder – Proportionalitetsprincipen – Rätt till egendom – Rätt att bedriva ekonomisk verksamhet)

(2020/C 279/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: VTB Bank PAO tidigare VTB Bank OAO (ombud: M. Lester, QC, M. J. Dawid, barrister, M. C. Claypoole, solicitor och Me J. Ruiz Calzado, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M.-M. Joséphidès och M. J.-P. Hix), Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Norris, A. Tizzano och L. Havas därefter J. Norris och L. Havas)

Domslut

- 1) Överklagande ogillas.
- 2) VTB Bank PAO ska bära sina egna rättegångskostnader och härutöver ersätta de rättegångskostnader som uppstått för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 93, 11.03.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2020 – SC mot Eulex Kosovo(Mål C-730/18 P) ⁽¹⁾**(Överklagande – Skiljedomsklausul – Kontraktanställda vid Europeiska unionens internationella uppdrag – Internt uttagningsprov – Beslut att inte förnya ett anställningsavtal – Rättsakt som kan avskiljas från avtalet)**

(2020/C 279/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: SC (ombud: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Övriga parter i målet: Eulex Kosovo (ombud: E. Raoult, avocate)

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 19 september 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586), ogiltigförklaras.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för avgörande.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 112, 25.03.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen(Mål C-731/18 P) ⁽¹⁾**(Överklagande – Restriktiva åtgärder med hänsyn till Ryska federationens åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina – Uppförande och därefter bibehållande av sökandens namn i förteckningen över enheter som omfattas av restriktiva åtgärder – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till ett effektivt domstolsskydd – Maktmissbruk – Rätten till egendom – Likabehandling)**

(2020/C 279/06)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (ombud: J. Viñals Camallonga och J. Iriarte Ángel, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: F. Florindo Gijón och P. Mahnič), Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Pardo Quintillán, A. Tizzano och C. Zadra, därefter S. Pardo Quintillán och M.J. Roberti di Sarsina)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 65, 18.2.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Italien, Bulgarien) – QH / Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV / Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Förenade målen C-762/18 och C-37/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7 – Arbetstagare som sagts upp rättsstridigt och som återinträtt i tjänst efter ett domstolsbeslut – Undantag för rätten till årlig betald semester under perioden mellan uppsägningen och återinträdet i tjänst – Avsaknad av rätt till ekonomisk ersättning för outtagen årlig semester för samma period för det fall anställningen senare avslutas.)

(2020/C 279/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande respektive klagande: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Svarande respektive motpart: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

Ytterligare deltagare i rättegången: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18),

Domslut

- 1) Artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell rättspraxis enligt vilken en arbetstagare som rättsstridigt sagts upp och därefter återinträder i tjänst, i enlighet med nationell rätt, efter det att uppsägningen har ogiltigförklarats genom ett domstolsavgörande, inte har rätt till årlig betald semester för perioden mellan uppsägningen och dagen för återinträdet i tjänst, med motiveringen att arbetstagaren under denna period inte har utfört något faktiskt arbete för arbetsgivarens räkning.
- 2) Artikel 7.2 i direktiv 2003/88 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken en arbetstagare, när ett anställningsförhållande upphör efter det att den berörda arbetstagaren sagts upp rättsstridigt och denne därefter återinträder i tjänst, i enlighet med nationell rätt, efter det att dennes uppsägning har ogiltigförklarats genom ett domstolsavgörande, inte har rätt till ekonomisk ersättning för outnyttjad årlig betald semester för perioden mellan den rättsstridiga uppsägningen och dagen för återinträdet i tjänst.

(¹) EUT C 54, 11.2.2019.
EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Timișoara – Rumänien) – SC Terracult SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Mål C-835/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Rättelse av faktura – Skatt som fakturerats felaktigt – Återbetalning av felaktigt inbetald skatt – Ordning för omvänd betalningsskyldighet för mervärdesskatt – Transaktioner hänförliga till en beskattningsperiod som redan varit föremål för skattekontroll – Skatteneutralitet – Effektivitetsprincipen – Proportionalitet)

(2020/C 279/08)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Timișoara

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Terracult SRL

Motparter: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Domslut

Bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013 samt principerna om skatteneutralitet, effektivitet och proportionalitet ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning eller en nationell administrativ praxis enligt vilken en beskattningsbar person, som har utfört transaktioner som senare har visat sig omfattas av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för mervärdesskatt, inte har rätt att korrigera de fakturor som rör dessa transaktioner och åberopa denna korrigerings beaktas, i syfte att erhålla återbetalning av den mervärdesskatt som felaktigt fakturerats och inbetalats av denna beskattningsbara person, med motiveringen att det redan genomförts en skattekontroll avseende den period då de nämnda transaktionerna genomfördes, vilken avslutades genom att den behöriga skattemyndigheten utfärdade ett beskattningsbeslut som, eftersom det inte bestreds av nämnda beskattningsbara person, vunnit laga kraft.

⁽¹⁾ EUT C 131, 8.4.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 juni 2020 – Europeiska unionens satellitcentrum mot KF, Europeiska unionens råd

(Mål C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personal vid Europeiska unionens satellitcentrum (Satcen) – Kontraktanställd vid Satcen – Klagomål avseende mobbning – Administrativ utredning – Begäran om bistånd – Avstängning av den anställde – Disciplinärt förfarande – Den anställdes avsättning från tjänsten – Satcens överklagandenämnd – Tilldelning av en exklusiv behörighet att pröva tvister angående personal vid Satcen – Talan om ogiltigförklaring – Artikel 263 första och femte styckena FEUF – Skadeståndstalan – Artikel 268 FEUF – Unionsdomstolens behörighet – Upptagande till sakprövning – Rättsakter mot vilka talan kan väckas – Tvistens avtalsenliga karaktär – Artiklarna 272 och 274 FEUF – Effektivt domstolskydd – Artikel 24.1 andra stycket sista meningen FEU – Artikel 275 första stycket FEUF – Principen om likabehandling – Tribunalens motiveringsskyldighet – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning)

(2020/C 279/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens satellitcentrum (Satcen) (ombud: A. Guillerme, avocate)

Övriga parter i målet: KF (ombud: N. Macaulay, barrister, och A. Kunst, Rechtsanwältin), Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och A. Vitro)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens satellitcentrum (Satcen) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta KF:s rättegångskostnader.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.5.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – WM mot Stadt Frankfurt am Main

(Mål C-18/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Området med frihet, säkerhet och rättvisa – Direktiv 2008/115/EG – Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna – Villkoren för förvar – Artikel 16.1 – Placering i förvar i en fängelseanläggning i avvaktan på avlägsnande – Tredjelandsmedborgare som utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning eller allmän säkerhet)

(2020/C 279/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WM

Motpart: Stadt Frankfurt am Main

Domslut

Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet får placeras i förvar i en fängelseanläggning, avskild från vanliga interner, i avvaktan på avlägsnande, av det skälet att vederbörande utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse eller en medlemsstats inre eller yttre säkerhet.

(¹) EUT C 112, 25.3.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgien) – A m.fl. mot Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Mål C-24/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2001/42/EG – Bedömning av miljöpåverkan – Bygglov för uppförande och drift av vindkraftverk – Artikel 2 a – Begreppet ”planer och program” – Villkor för tillstånd fastställda i förordning och cirkulär – Artikel 3.2 a – Nationella rättsakter i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt – Avsaknad av miljöbedömning – Bibehållande av verkan av nationella rättsakter och av tillstånd som beviljats med stöd av dessa efter det att dessa rättsakter förklarats strida mot unionsrätten – Villkor)

(2020/C 279/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A, B, C, D, E

Motpart: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

ytterligare deltagare i rättegången: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Domslut

1) Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att begreppet ”planer och program” omfattar en förordning och ett cirkulär som antagits av regeringen för en federerad enhet i en medlemsstat och som båda innehåller olika bestämmelser om uppförande och drift av vindkraftverk.

- 2) Artikel 3.2 a i direktiv 2001/42 ska tolkas så, att en förordning och ett cirkulär, som båda innehåller olika bestämmelser om uppförande och drift av vindkraftverk, däribland bestämmelser avseende slagskugga, säkerhet och bullernormer, utgör planer och program som ska bli föremål för en miljöbedömning enligt denna bestämmelse.
- 3) Om det framgår att en miljöbedömning, i den mening som avses i direktiv 2001/42, borde ha genomförts före antagandet av den förordning och det cirkulär som ligger till grund för ett vid en nationell domstol omtvistat tillstånd att uppföra och driva vindkraftverk, så att dessa rättsakter och detta tillstånd inte är förenliga med unionsrätten, kan den domstolen låta verkningarna av nämnda rättsakter och tillstånd bestå endast om den enligt nationell rätt har en sådan behörighet inom ramen för det mål den har att pröva och om ett upphävande av nämnda tillstånd skulle kunna få allvariga följder för hela den berörda medlemsstatens elförsörjning, och verkningarna kan då endast bestå under den tidsperiod som är absolut nödvändig för att avhjälpa denna rättsstridighet. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att i förekommande fall göra denna bedömning i det nationella målet.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Gregor Schneider mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-116/19 P) (¹)

(Överklagande – Personalmål – Tillfälligt anställda – Intern omorganisation av tjänsterna vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) – Omplacering – Rättslig grund – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Tjänstens intresse – Väsentligt förändrade arbetsuppgifter – Kvalificering Förflyttning – Överflyttning – Maktmissbruk – Rätt att bli hörd – Motiveringsskyldighet – Rätt till ett rättvist förfarande – Effektivt domstolskydd – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2020/C 279/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Gregor Schneider (ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošūtė och B. Wägenbauer, Rechtsanwalt)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gregor Schneider ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 213, 24.6.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot CX(Mål C-131/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Disciplinärt förfarande – Rätten till försvar – Rätten att yttra sig – Bilaga IX till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 4 – Möjlighet för den tjänsteman som inte kan höras att lämna synpunkter skriftligen eller låta sig företrädas – Artikel 22 – Tillsättningsmyndighetens hörande av tjänstemannen innan den antar beslut om en disciplinåtgärd – Påstående om att det är omöjligt att höra tjänstemannen och för denne att lämna synpunkter skriftligen eller låta sig företrädas – Bedömning av medicinsk bevisning – Europeiska unionens tribunal har inte bemött argument som framfördes i första instans)

(2020/C 279/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid, T. S. Bohr och C. Ehrbar)

Övrig part i målet: CX (ombud: É. Boigelot, avocat)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 13 december 2018, CX/kommissionen (T-743/16 RENV, ej publicerad, EU:T:2018:937), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.05.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – i ett förfarande som anhänggjorts av Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö(Mål C-215/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Tillhandahållande av tjänster – Artikel 135.1 I – Undantag från skatteplikt – Uthyrning av fast egendom – Begreppet ”fast egendom” – Omfattas inte – Artikel 47 – Platsen för beskattningsbara transaktioner – Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom – Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 – Artiklarna 13b och 31a – Apparatskåp – Maskinsalstjänster (datacentertjänster))

(2020/C 279/14)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Part i målet vid den nationella domstolen

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

ytterligare deltagare i rättegången: A Oy

Domslut

- 1) Artikel 135.1 l i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008, ska tolkas så, att datacentertjänster, där tjänsteleverantören ställer apparatskåp i ett datacenter till sina kunders förfogande i syfte att de ska installera sina servrar däri, och där tjänsteleverantören tillhandahåller kunderna varor och underordnade tjänster, såsom elektricitet och olika tjänster för att säkerställa att dessa servrar används under optimala förhållanden, inte utgör sådan uthyrning av fast egendom som omfattas av undantaget från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse, när, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, dels leverantören inte passivt ställer en yta eller en plats till sina kunders förfogande på så sätt att de garanteras en rätt att ta den i besittning som om de var ägare till den, dels apparatskåpen inte ingår som en integrerad del av den byggnad i vilken de är installerade och inte heller är varaktigt installerade i byggnaden.
- 2) Artikel 47 i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2008/8 och artikel 31a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 1042/2013 av den 7 oktober 2013, ska tolkas så, att datacentertjänster där tjänsteleverantören ställer apparatskåp i ett datacenter till sina kunders förfogande i syfte att de ska installera sina servrar däri, och där tjänsteleverantören tillhandahåller kunderna varor och underordnade tjänster, såsom elektricitet och olika tjänster som syftar till att säkerställa att dessa servrar används under optimala förhållanden, inte utgör tjänster med anknytning till fast egendom i den mening som avses i dessa bestämmelser, när dessa kunder inte, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, åtnjuter någon exklusiv nyttjanderätt till den del av byggnaden där apparatskåpen har installerats.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.05.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Förenade kungariket) – Blackrock Investment Management (UK) Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-231/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag från skatteplikt – Artikel 135.1 g – Undantag från skatteplikt för transaktioner avseende förvaltning av särskilda investeringsfonder – Ett enda tillhandahållande används för förvaltningen av både särskilda investeringsfonder och andra fonder)

(2020/C 279/15)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

Artikel 135.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att ett enda tillhandahållande av förvaltningstjänster som tillhandahålls genom en IT-plattform som tillhör en tredjepartsleverantör till förmån för ett fondbolag som förvaltar både särskilda investeringsfonder och andra fonder, inte omfattas av undantaget från skatteplikt enligt denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 172, 20.05.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Mål C-380/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2013/11/EU – Alternativ tvistlösning – Artikel 13.1 och 13.2 – Obligatorisk information – Tillgång till information)

(2020/C 279/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Motpart: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Domslut

Artikel 13.1 och 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) ska tolkas så, att en näringsidkare som på sin webbplats gör de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal tillgängliga, men som inte ingår avtal med konsumenter genom denna webbplats, är skyldig att i dessa allmänna villkor ange informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, när denne åtar sig eller är skyldig att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter. I detta avseende räcker det inte att nämnda näringsidkare antingen tillhandahåller denna information i andra dokument som finns tillgängliga på den webbplatsen eller under andra flikar på nämnda webbplats eller, i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren, tillhandahåller konsumenten nämnda information när ett avtal som omfattas av dessa villkor ingås.

⁽¹⁾ EUT C 288, 26.8.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wien – Österrike) – IE mot Magistrat der Stadt Wien

(Mål C-477/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga 4 – Cricetus cricetus (europeisk hamster) – Rastplatser och parningsplatser – Skada eller förstörelse – Övergivna platser)

(2020/C 279/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IE

Motpart: Magistrat der Stadt Wien

Domslut

Artikel 12.1 d i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att begreppet rastplatser i denna bestämmelse även omfattar rastplatser som inte längre används av någon av de skyddade djurarter som anges i bilaga 4 a till nämnda direktiv, såsom *Cricetus cricetus* (europeisk hamster), förutsatt att det finns en tillräckligt stor sannolikhet för att nämnda art kommer att återvända till dessa rastplatser, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 328, 30.9.2019

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – mk advokaten GbR mot MBK Rechtsanwälte GbR

(Mål C-684/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Varumärken – Direktiv 2008/95/EG – Artikel 5.1 – Användning i näringsverksamhet av ett kännetecken som är identiskt med eller som liknar annans varumärke, med avseende på varor eller tjänster som är identiska med eller liknar dem för vilka varumärket är registrerat – Räckvidden av uttrycket "använda" – Annonser som lagts upp på en webbplats efter beställning av en person som bedriver näringsverksamhet, vilken senare återgetts på andra webbplatser)

(2020/C 279/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: mk advokaten GbR

Motpart: MBK Rechtsanwälte GbR

Domslut

Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att en person som bedriver näringsverksamhet och som på en webbplats har placerat annonser som utgör intrång i annans varumärke, inte använder det kännetecken som är identiskt med nämnda varumärke när operatörer som driver andra webbplatser återger annonsen genom att, på eget initiativ och i eget namn, lägga ut den på internet på dessa webbplatser.

(¹) EUT C 413 av den 09.12.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Spanien) – förfarande avseende VL

(Mål C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Asyl- och invandringspolitik – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 6 – Rätt till prövning av ansökan – En ansökan om internationellt skydd har lämnats in till en myndighet som är behörig att registrera sådana ansökningar enligt nationell rätt – Inlämnande till andra myndigheter som kan förväntas få ta emot sådana ansökningar men som inte är behöriga att registrera dem enligt nationell rätt – Begreppet ”annan myndighet” – Artikel 26 – Förvar – Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd – Direktiv 2013/33/EU – Artikel 8 – Placering i förvar av den sökande – Skäl för sådant förvar – Beslut att placera en sökande i förvar på grund av att det saknades plats i humanitära mottagningscentra)

(2020/C 279/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Part i målet vid den nationella domstolen

VL

ytterligare deltagare i rättegången: Ministerio Fiscal

Domslut

- 1) Artikel 6.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ska tolkas så, att en undersökningsdomare som ska avgöra om en tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt ska placeras i förvar i väntan på avlägsnande, utgör en sådan ”annan myndighet” som avses i denna bestämmelse som kan förväntas få ta emot ansökningar om internationellt skydd men som inte är behörig att registrera dem enligt nationell rätt.
- 2) Artikel 6.1 andra och tredje styckena i direktiv 2013/32 ska tolkas så, att en undersökningsdomare, i egenskap av ”annan myndighet”, i den mening som avses i denna bestämmelse, dels ska underrätta tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt om de sätt på vilka en ansökan om internationellt skydd ska lämnas in, dels, när en medborgare har gett uttryck för sin avsikt att ge in en sådan ansökan, ska vidarebefordra handlingarna till den myndighet som är behörig att registrera ansökan för att den nämnde medborgaren ska kunna komma i åtnjutande av de materiella mottagningsvillkor och hälso- och sjukvård som föreskrivs i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd.
- 3) Artikel 26 i direktiv 2013/32 och artikel 8 i direktiv 2013/33 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt som har gett uttryck för sin avsikt att ansöka om internationellt skydd vid en ”annan myndighet”, i den mening som avses i artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2013/32, endast får placeras i förvar av de skäl som föreskrivs i artikel 8.3 i direktiv 2013/33.

⁽¹⁾ EUT C 137, 27.04.2020.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien), den 17 april 2019 –
KPKONPI / ZV, AX, ”Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM”
OOD

(Mål C-319/19)

(2020/C 279/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i det nationella målet

Sökande: Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Motpart: ZV, AX, "Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM" OOD

Tolkningsfrågor

1. Utgör förverkande av olagligt förvärvad egendom en straffrättslig åtgärd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾ av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen eller en civilrättslig åtgärd om:
 - A) målet med förverkandet av egendomen enligt nationell lagstiftning är allmänpreventivt, det vill säga att förhindra möjligheterna att olagligen förvärva egendom och förfoga över den utan att förverkandet förutsätter att ett brott eller någon annan överträdelse har begåtts eller att det finns ett direkt eller indirekt samband mellan överträdelsen och den förvärvade egendomen;
 - B) det inte är någon specifik egendom som avses, utan istället (I) personen som är föremål för utrednings totala egendom, (II) tredje mans (fysiska och juridiska personer) äganderätt som förvärvats antingen mot betalning eller kostnadsfritt av personen som är föremål för utredning, och (III) äganderätt som innehas av avtalsparter till personen som är föremål för utredning och tredje man;
 - C) den enda förutsättningen för förverkande är införandet av en icke motbevisbar presumtion att all egendomen är olaglig om det inte går att fastställa något lagligt ursprung (utan att definitionen av begreppen "lagligt/olagligt ursprung" har fastställts på förhand);
 - D) lagligheten av den förvärvade egendomen regleras retroaktivt för samtliga berörda personer (personen som är föremål för utredning, tredje man och deras tidigare avtalsparter) med verkan i tio år bakåt i tiden för det fall att personen som är föremål för utredning inte kan bevisa ursprunget av den förvärvade egendomen, trots att det inte funnits någon rättslig skyldighet att lämna sådana bevis vid tidpunkten för förvärvet av den specifika äganderätten?
2. Ska minimikraven i artikel 8 i direktiv 2014/42/EU avseende de rättigheter som säkerställs för ägare och tredje man tolkas så, att de inte utgör hinder för att förverkande är tillåtet enligt nationell lagstiftning och nationell rättspraxis utan att förutsättningarna i artikel 4, 5 och 6 i direktivet är uppfyllda när det straffrättsliga förfarandet mot den berörda personen har lagts ned på grund av avsaknaden av en straffbar gärning (vilket konstaterats av domstol) eller om den berörda personen har blivit frikänd på grund av avsaknaden av en straffbar gärning?
3. I synnerhet: ska artikel 8 i direktiv 2014/42/EU tolkas så, att de skyddsåtgärder som enligt direktivet ska gälla för de rättigheter som tillkommer en dömd person, vars egendom är föremål för förverkande, också är tillämpliga i ett sådant fall som det i det nationella målet, där ett förfarande genomförs parallellt med och oberoende av det straffrättsliga förfarandet?
4. Ska oskuldspresumtionen i artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kravet på att rätten till försvar ska iakttas som fastställs i artikel 48.2 i stadgan och effektivitetsprincipen tolkas så, att de tillåter en nationell lagstiftning som den i det nationella målet, vilken:
 - inför en presumtion att egendom har kriminell karaktär om ursprunget inte kan fastställas eller bevisas (artikel 1 andra stycket i ZOPDIPI, upphävd);
 - inför en presumtion att egendom förvärvats olagligen om det finns skäligen misstanke (artikel 21 andra stycket ZOPDIPI, upphävd);
 - omkastar bevisbördan avseende egendomens ursprung och medlen för dess förvärv, inte bara för personen som är föremål för utredning utan också för tredje man, innebärande att de inte måste bevisa ursprunget för sin egen egendom men de måste bevisa ursprunget för egendom från en tidigare rättighetsinnehavare även när det rör sig om förvärv som skett mot ersättning;
 - inför "egendomsavvikelse" som det enda och avgörande beviset för förekomsten av olagligt förvärvad egendom;
 - omkastar bevisbördan för samtliga berörda personer och inte bara för den dömda personen, och detta även innan denna person har dömts och oberoende av den fällande domen;

- tillåter tillämpningen av en metod för den rättsliga och ekonomiska bedömningen, samt analysen på grundval av vilken presumtionen för att den berörda egendomen och dess värde är av olaglig karaktär uppkommer, vilken är bindande för den domstol som meddelar beslutet utan att den domstolen har möjlighet att göra en fullständig prövning av innehållet och tillämpningen av metoden?
5. Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen tolkas så, att den tillåter att nationell lagstiftning ersätter kravet på att det ska finnas skälig misstanke (baserat på de omständigheter som framkommit och som prövats av domstolen) att egendomen förvärvats genom brott med presumtionen att ökningen av egendomen har ett olagligt ursprung, vilken endast grundas på att ökningen är större än det värde som anges i nationell lagstiftning (till exempel 75 000 euro under tio år)?
6. Ska rätten till egendom, såsom en allmän princip i unionsrätten, vilken stadgas i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas som att den tillåter en nationell lagstiftning som den i det aktuella målet, som:
- inför en icke motbevisbar presumtion angående innehållet och omfattningen av den olagligt förvärvade egendomen (artikel 63 andra stycket ZOPDIPI, upphävd);
- inför en icke motbevisbar presumtion angående ogiltigheten av rättshandlingar avseende förvärv och förfogande (artikel 65 ZOPDIPI, upphävd) eller
- inskränker rättigheterna för tredje man som har självständiga rättigheter till egendomen som är föremål för förverkande eller har gjort gällande sådana rättigheter genom ett förfarande, i vilket de underrättats om ärendet enligt artikel 76 första stycket ZOPDIPI (upphävd)?
7. Har bestämmelserna i artikel 6.2 och artikel 8.1–10i direktiv 2014/42/EU direkt effekt i den mån det däri föreskrivs skyddsåtgärder och skyddsklausuler för personer som berörs av förverkandet eller för tredje man i god tro?

(¹) EUT L 127, 2014, s. 39.

Överklagande ingett den 29 oktober 2019 av Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 september 2019 i mål T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/kommissionen och Europeiska rådet

(Mål C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (ombud: R. Paternel, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska rådet

Genom beslut av den 27 maj 2020 har domstolen (sjunde avdelningen) avvisat överklagandet, då det uppenbart inte kan tas upp till prövning.

Överklagande ingett den 3 december 2019 av Roxtec AB av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-261/18 Roxtec mot EUIPO – Wallmax

(Mål C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Roxtec AB (ombud: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens Immaterialrättsmyndighet, Wallmax Srl

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 12 mars 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 12 februari 2020 – Wilo Salmson France SAS mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, and Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Mål C-80/20)

(2020/C 279/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: Wilo Salmson France SAS

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, and Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Tolkningsfrågor

1. Ska **artikel 167 jämförd med artikel 178 i direktiv 2006/112/EG** ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det ska göras skillnad mellan den tidpunkt då rätten att göra avdrag för mervärdesskatt inträder och den tidpunkt då rätten verkligen utövas med hänsyn till mervärdesskattesystemets funktionssätt?

I detta hänseende ska det klargöras huruvida rätten att göra avdrag för mervärdesskatt kan göras gällande även utan att det har utställts en (giltig) faktura avseende de förvärvade varorna.

2. Vid **tolkningen av ovannämnda bestämmelser jämförda med bestämmelserna i artikel 14.1 a första meningen i direktiv 2008/9/EG**, ⁽²⁾ vilken tidpunkt i förfarandet ska då beaktas vid bedömningen av huruvida rätten till återbetalning av mervärdesskatt har utövats rättsenligt?

I detta sammanhang är det nödvändigt att klargöra om det är möjligt att framställa en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt som har blivit utkrävbar före "återbetalningsperioden" men där fakturan har utställts under återbetalningsperioden.

3. Vid **tolkningen av ovannämnda bestämmelser i artikel 14.1 a första meningen i direktiv 2008/9/EG jämförda med artiklarna 167 och 178 i direktiv 2006/112/EG**, vilka effekter har då makuleringen av ursprungliga fakturor och utfärdandet av nya fakturor för förvärv av varor före "återbetalningsperioden" på utövandet av rätten till återbetalning av mervärdesskatt med avseende på dessa förvärv?

I samband med detta är det nödvändigt att klargöra huruvida leverantörens makulering av de ursprungliga fakturor som har utfärdats för förvärv av varor och utfärdande av nya fakturor vid en senare tidpunkt innebär att mottagarens utövande av rätten till återbetalning av mervärdesskatt med avseende på dessa förvärv måste ske med ledning av datumet för de nya fakturorna. I detta hänseende ska det beaktas att makuleringen av de ursprungliga fakturorna och utfärdandet av nya fakturor inte ligger inom mottagarens kontroll utan är helt upp till leverantörens skönsmässiga bedömning.

4. Kan en nationell lagstiftning ställa utkrävbarheten som villkor för återbetalning av mervärdesskatt som beviljas i enlighet med direktiv [2008/9/EG] i en situation där korrekt faktura har utfärdats under perioden för återbetalningsansökan?

- (¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)
(²) Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 2008, s. 3)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 12 februari 2020 – SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-81/20)

(2020/C 279/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Mitliv Exim SRL

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i artiklarna 2 och 273 i rådets direktiv 2006/112 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 325 FEUF hinder för en nationell lagstiftning som den aktuella i det nationella målet, när det gäller sådana omständigheter som de aktuella i det nationella målet, vilken medger att det vidtas/tillämpas sanktionsåtgärder mot en skattskyldig juridisk person såväl under det administrativa förfarandet som det straffrättsliga förfarandet, vilka genomförs parallellt mot den berörda personen, till följd av samma skatteundandraganden i en situation där påföljden i det administrativa förfarandet likaledes kan kvalificeras som straffrättslig i enlighet med de kriterier som har fastställts i EU-domstolens praxis, och i vilken mån ska en kumulering av dessa situationer i sin helhet anses alltför betungande för den skattskyldiga person som berörs av dem?
- 2) Ska unionsrätten, mot bakgrund av svaret på fråga 1, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den aktuella i det nationella målet, enligt vilken staten genom sina skattemyndigheter i samband med det administrativa förfarandet och med avseende på samma skatteundandraganden kan avstå från att beakta det belopp som redan har betalats för den skada som har orsakats av ett brott, vilket samtidigt även utgör det belopp som täcker de uteblivna skatteintäkterna och på så sätt inte är disponibelt under en viss period, och sedan i samband med det administrativa förfarandet kan påföra den skattskyldiga personen accessoriska skatteförpliktelser även med avseende på den redan betalade skulden?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 24 februari 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior

(Mål C-99/20)

(2020/C 279/25)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i det nationella målet

Klagande: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Motparter: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Tolkningsfråga

Ska Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning nr 2658/87 ⁽¹⁾ tolkas så, att varor som allmänt går under beteckningen ”delar av ett gardinstångset, det vill säga färdiga rör (lackerade, förnicklade, förkromade)”, och som den aktuella tvisten avser, omfattas av undernummer 8302 41 90 eller undernummer 7306 30 77 i nämnda nomenklatur?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, sidan 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 28 februari 2020 – SC Avio Lucos SRL mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Mål C-116/20)

(2020/C 279/26)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Timișoara

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Avio Lucos SRL

Motparter: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den unionslagstiftning som är tillämplig på ekonomiskt stöd för jordbruksåret 2014 – närmare bestämt förordning (EG) nr 73/2009 ⁽¹⁾ och förordning nr 1122/2009 ⁽²⁾ – hinder för att det i den nationella lagstiftningen föreskrivs en skyldighet att ge in en handling som styrker rätten att använda en areal för att arealrelaterat ekonomiskt stöd ska kunna beviljas?
- 2) För det fall att ovannämnda unionslagstiftning inte utgör hinder för den nationella lagstiftning som avses i den första frågan, utgör unionsrätten (däribland proportionalitetsprincipen) – i synnerhet om stödmottagaren för att styrka rätten att utnyttja jordbruksarealen har gett in ett koncessionsavtal avseende betesmark (enligt vilket sökanden har rätt att utnyttja betesmarken på egen risk och för egen vinning mot betalning av arrende) – då hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ingåendet av ett sådant koncessionsavtal endast är giltigt om den framtida koncessionshavaren enbart är uppfödare eller djurägare?
- 3) Omfattar definitionen av jordbruksverksamhet i artikel 2 i förordning (EG) nr 73/2009 den verksamhet som bedrivs av en arealstödmottagare som – efter att ha ingått ett koncessionsavtal avseende betesmark i syfte att erhålla rätten att utnyttja denna areal och stödrättigheter för jordbruksåret 2014 – ingår ett samarbetsavtal med uppfödare enligt vilket stödmottagaren tillåter djur att beta kostnadsfritt på arealen, men behåller rätten att använda densamma samtidigt som stödmottagaren förpliktat sig att inte hindra betesverksamheten och att genomföra putsning av betesmarken?

- 4) Utgör unionsrätten hinder för en tolkning av en nationell bestämmelse såsom artikel 431.2 i Codul de procedură civilă angående rättskraften av ett slutligt domstolsavgörande – i det aktuella fallet ett slutligt domstolsavgörande varigenom det gavs avslag på ansökan om stöd eftersom ansökan inte uppfyllde kravet enligt den nationella lagstiftningen på framläggande av en giltig handling som styrker rätten att utnyttja/använda den areal som avses i den arealrelaterade stödansökan för jordbruksåret 2014 (inom ramen för en tvist där det yrkades att beslutet om påförande av fleråriga påföljder skulle ogiltigförklaras) – som innebär att frågan huruvida nämnda nationella krav är förenligt med den unionslagstiftning som är tillämplig på jordbruksåret 2014 inte kan prövas i en ny tvist som gäller huruvida beslutet om återvinning av de belopp som felaktigt betalades ut till sökanden för samma jordbruksåret 2014 är rättsenligt, när beslutet grundar sig på samma faktiska omständigheter och samma nationella bestämmelser som var föremål för prövning i det tidigare slutliga domstolsavgörandet?

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 2009, s. 16)
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2009, s. 65)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 24 mars 2020 –
DS mot Porsche Inter Auto GmbH & Co KG und Volkswagen AG**

(Mål C-145/20)

(2020/C 279/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: DS

Motpart: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2.2 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (¹) tolkas så, att ett fordon som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (²) är av den kvalitet som varor av detta slag vanligen har och som konsumenten rimligen kan förvänta sig, om fordonet är utrustat med en otillåten manipulationsanordning, i den mening som avses i artikel 3 punkt 10 jämförd med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007, men den aktuella fordonstypen ändå har beviljats ett EG-typgodkännande som innebär att fordonet kan användas i trafik?
- 2) Ska artikel 5.2 a i förordning (EG) 715/2007 tolkas så, att en manipulationsanordning, i den mening som avses i artikel 3 punkt 10 i nämnda förordning, vilken är konstruerad på ett sådant sätt att full avgasåterföring under verkliga körförhållanden – det vill säga utanför laboratorieförhållanden som råder vid utsläppsprov – endast uppträder när utomhustemperaturen ligger på mellan 15 och 33 grader Celsius, kan vara tillåten enligt artikel 5.2 a i nämnda förordning, eller är det utslutet att tillämpa nämnda undantagsbestämmelse redan på grund av att avgasåterförings-systemets fulla effekt begränsas till förhållanden som i delar av Europeiska unionen endast råder under ungefär halva året?
- 3) Ska artikel 3.6 i direktiv 1999/44/EG tolkas så, att en brist på avtalsenlighet som består i att ett fordon är utrustat med en sådan otillåten manipulationsanordning som avses i artikel 3 punkt 10 jämförd med artikel 5.2 i förordning (EG) 715/2007, ska anses som ringa, i den mening som avses i förstnämnda bestämmelse, om den som köpt fordonet skulle ha förvärvat det även om vederbörande hade känt till att anordningen finns och hur den fungerar?

(¹) EGT L 171, 1999, s. 12.

(²) EUT L 171, 2007, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 16 mars 2020 – AC
mot Deutsche Lufthansa AG**

(Mål C-148/20)

(2020/C 279/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: AC

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfråga

Är direktiv (EU) 2016/681⁽¹⁾ av den 27 april 2016 förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) när det gäller nedanstående punkter:

- 1) Är de PNR-uppgifter som ska överföras enligt direktivet tillräckligt specificerade mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan?
- 2) Kan direktivet, med hänsyn till dess tillämpningsområde och mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, i tillräcklig utsträckning anses möjliggöra en objektiv differentiering i samband med insamling och överföring av PNR-uppgifter med avseende på flygningarnas art och hotbilden i ett visst land samt med avseende på jämförelsen med databaser och mallar?
- 3) Är det förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan att samtliga PNR-uppgifter alltid ska lagras lika länge, utan åtskillnad?
- 4) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa ett tillräckligt processuellt skydd för flygpassagerare när det gäller användningen av de lagrade PNR-uppgifterna?
- 5) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa en tillräcklig nivå på skyddet för de europeiska grundläggande rättigheterna i samband med att tredjeländer överför PNR-uppgifter till myndigheter i tredjeländer?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 2016, s. 132).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 16 mars 2020 –
DF/Deutsche Lufthansa AG**

(Mål C-149/20)

(2020/C 279/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Köln

Parter i det nationella målet

Kärande: DF

Svarande: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

Är direktiv (EU) 2016/681⁽¹⁾ förenligt med artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) när det gäller nedanstående punkter:

- 1) Är de PNR-uppgifter som ska överföras enligt direktivet tillräckligt specificerade mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan?
- 2) Kan direktivet, med hänsyn till dess tillämpningsområde och mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, i tillräcklig utsträckning anses möjliggöra en objektiv differentiering i samband med insamling och överföring av PNR-uppgifter med avseende på flygningarnas art och hotbilden i ett visst land samt med avseende på jämförelsen med databaser och mallar?
- 3) Är det förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan att samtliga PNR-uppgifter alltid ska lagras lika länge, utan åtskillnad?
- 4) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa ett tillräckligt processuellt skydd för flygpassagerare när det gäller användningen av de lagrade PNR-uppgifterna?
- 5) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa en tillräcklig nivå på skyddet för de europeiska grundläggande rättigheterna i samband med att tredjeländer överför PNR-uppgifter till myndigheter i tredjeländer?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 2016, s. 132).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 17 mars 2020 – BD mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-150/20)

(2020/C 279/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: BD

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

Är direktiv (EU) 2016/681⁽¹⁾ förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) när det gäller nedanstående punkter:

- 1) Är de PNR-uppgifter som ska överföras enligt direktivet tillräckligt specificerade mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan?
- 2) Kan direktivet, med hänsyn till dess tillämpningsområde och mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, i tillräcklig utsträckning anses möjliggöra en objektiv differentiering i samband med insamling och överföring av PNR-uppgifter med avseende på flygningarnas art och hotbilden i ett visst land samt med avseende på jämförelsen med databaser och mallar?
- 3) Är det förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan att samtliga PNR-uppgifter alltid ska lagras lika länge, utan åtskillnad?
- 4) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa ett tillräckligt processuellt skydd för flygpassagerare när det gäller användningen av de lagrade PNR-uppgifterna?

- 5) Kan direktivet, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, anses säkerställa en tillräcklig nivå på skyddet för de europeiska grundläggande rättigheterna i samband med att tredjeländer överför PNR-uppgifter till myndigheter i tredjeländer?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 2016, s. 132).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Mureş (Rumänien) den 30 mars 2020 – DG, EH mot SC Gruber Logistics SRL

(Mål C-152/20)

(2020/C 279/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Mureş

Parter i det nationella målet

Kärande: DG, EH

Svarande: SC Gruber Logistics SRL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 (¹) tolkas på så sätt att valet av den lag som ska vara tillämplig på det individuella anställningsavtalet utesluter tillämpningen av lagen i det land där arbetstagaren vanligtvis har utfört sitt arbete eller på så sätt att lagvalet utesluter tillämpningen av artikel 8.1 andra meningen i förordningen?
- 2) Ska artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 tolkas på så sätt att den minimilön som är tillämplig i det land där arbetstagaren vanligtvis har utfört sitt arbete utgör en rättighet som omfattas av de ”bestämmelser som inte kan avtalas bort enligt den lag som, om inget lagval gjorts, skulle ha varit tillämplig” enligt artikel 8.1 andra meningen i förordningen?
- 3) Ska artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 tolkas på så sätt att den utgör hinder för att införandet av en klausul i det individuella anställningsavtalet som hänvisar till bestämmelserna i den rumänska lagen om arbete kan anses vara liktydigt med att välja den rumänska lagen som tillämplig lag, när det beaktas att det i Rumänien är allmänt känt att det finns en lagstadgad skyldighet att införa nämnda lagvalsklausul i det individuella anställningsavtalet? Ska med andra ord artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning och praxis enligt vilka individuella anställningsavtal ska innehålla lagvalsklausulen där den rumänska lagen anges?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3 april 2020 – FI mot Eurowings GmbH

(Mål C-157/20)

(2020/C 279/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: FI

Motpart: Eurowings GmbH

Tolkningsfråga

Föreligger "extraordinära omständigheter", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ när personalen (kabinbesättningen) vid det lufttrafikföretag som utför flygningen deltar i en fackligt organiserad strejk?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 7 april 2020 – "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. mot Vas Megyei
Kormányhivatal**

(Mål C-177/20)

(2020/C 279/33)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Svarande: Vas Megyei Kormányhivatal

Tolkningsfråga

Ska artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att om Europeiska unionens domstol genom ett förhandsavgörande har fastställt att en nationell bestämmelse är oförenlig med unionsrätten, kan denna bestämmelse inte heller tillämpas i senare nationella administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden, även om de faktiska omständigheterna i det senare förfarandet inte är helt identiska med dem i det tidigare målet om förhandsavgörande?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék [tidigare Fővárosi Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság (Ungern)] den 7 april 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft
mot Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Mål C-178/20)

(2020/C 279/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék [tidigare Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság]

Parter i det nationella målet

Klagande: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Motpart: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Tolkningsfrågor

1. Krävs det enligt artiklarna 70–73 i direktiv 2001/83⁽¹⁾ att ett läkemedel som inte är receptbelagt i en medlemsstat också ska anses vara ett läkemedel som inte är receptbelagt i en annan medlemsstat, även om läkemedlet i fråga inte har godkänts för försäljning och inte har klassificerats i den sistnämnda medlemsstaten?
2. Är en kvantitativ restriktion, enligt vilken det krävs ett läkarrecept och en förklaring från läkemedelsmyndigheten för att ett läkemedel som inte har godkänts för försäljning i en medlemsstat men som har godkänts i en annan [EES-medlemsstat] ska kunna beställas och lämnas ut till patienten, även om läkemedlet är registrerat som ett receptfritt läkemedel i den andra medlemsstaten, befogad för att skydda människors hälsa och liv i den mening som avses i artikel 36 FEUF?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 5 maj 2020 – Laudamotion GmbH mot Verein für Konsumenteninformation

(Mål C-189/20)

(2020/C 279/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Laudamotion GmbH

Motpart: Verein für Konsumenteninformation

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012,⁽¹⁾ särskilt artiklarna 25, 17.3 och 19, eventuellt också mot bakgrund av artikel 67, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en skälighetsbedömning av internationella avtal om behörig domstol enligt direktiv 93/13/EEG⁽²⁾ eller motsvarande nationella bestämmelser genom vilka direktivet införlivats?
2. Ska artikel 25.1 första meningen sista delen i förordning (EU) nr 1215/2012 ("såvida inte avtalet är ogiltigt på materiell grund enligt lagen i den medlemsstaten") tolkas på så sätt att den möjliggör en innehållsbedömning – vilken går utöver det harmoniserade rättsområdet – enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där den domstol som är behörig genom ett avtal om behörig domstol är belägen?
3. Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande:

Fastställs de tillämpliga nationella införlivandebestämmelserna för en skälighetsbedömning enligt direktiv 93/13/EEG av lagstiftningen i den medlemsstat där den domstol som är behörig genom ett avtal om behörig domstol är belägen eller av *lex causae* i den medlemsstat där talan väcks?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5 maj 2020 –
DocMorris NV mot Apothekerkammer Nordrhein**

(Mål C-190/20)

(2020/C 279/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Svarande: DocMorris NV

Kärande: Apothekerkammer Nordrhein

Tolkningsfråga

Är det förenligt med reglerna i avdelning VIII i direktiv 2001/83/EG⁽¹⁾, och särskilt med dess artikel 87.3, att en nationell bestämmelse (i det aktuella fallet 7 § punkt 1 första meningen i Heilmittelwerbegesetz (lagen om marknadsföring av läkemedel)) tolkas på så sätt att den innebär ett förbud för ett postorderapotek med hemvist i en annan medlemsstat att göra reklam med en pristävling, om kunden för att delta i denna pristävling ska lämna in ett recept på ett receptbelagt humanläkemedel och vinsten inte är ett läkemedel, utan ett annat föremål (i det aktuella fallet en elcykel till ett värde av 2 500 euro och eltandborstar) och det inte behöver befaras att en olämplig och överdriven användning av läkemedel främjas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 maj 2020 –
KAHL GmbH & Co KG mot Hauptzollamt Hannover**

(Mål C-197/20)

(2020/C 279/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: KAHL GmbH & Co KG

Motpart: Hauptzollamt Hannover

Tolkningsfrågor

- 1) Är de förklarande anmärkningarna till undernummer 1521 9099⁽¹⁾ i kombinerade nomenklaturen⁽²⁾ tillämpliga i den mån som ordet "geschmolzen" ["nedsmälta"] används i dessa?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras nekande: Ska termen "råa" i den mening som avses i undernummer 1521 9091 i kombinerade nomenklaturen tolkas så, att bivax som har smälts ned i exportlandet och från vilket främmande partiklar mekaniskt har avskilts i samband nedsmältningen, varvid främmande partiklar alltså finns kvar i bivaxet, ska klassificeras enligt detta undernummer?

⁽¹⁾ Förklarande anmärkningar till Europeiska unionens kombinerade nomenklatur (EUT C 119, 2019, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1776 av den 9 oktober 2019 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 280, 2019, s. 1, och rättelser i EUT L 246, 2019, s. 63, EUT L 13, 2020, s. 58, EUT L 13, 2020, s. 59, EUT L 13, 2020, s. 60, EUT L 31, 2020, s. 10 och EUT L 73, 2020, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 30 mars 2020 – Rad Service Srl Unipersonale m.fl. mot Del Debbio SpA m.fl.

(Mål C-210/20)

(2020/C 279/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Motparter: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl, i egenskap av ledarföretag för en tillfällig företagssammanslutning tillsammans med GARC SpA och Edil Moter Srl

Tolkningsfråga

Utgör artikel 63 om institutet utnyttjande av andra enheters kapacitet i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014⁽¹⁾ jämförd med principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster i artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) hinder för att tillämpa den italienska lagstiftningen om utnyttjande av andra enheters kapacitet och uteslutning från upphandlingsförfaranden, som återfinns i artikel 89.1 fjärde meningen i lagen om offentlig upphandling, det vill säga lagstiftningsdekret nr 50 av den 18 april 2016, enligt vilken den upphandlande myndigheten alltid ska utesluta den ekonomiska aktören om dess stödföretag i samband med anbudsgivningen inkommer med oriktiga försäkringar angående förekomsten av lagakraftvunna fällande domar, som potentiellt kan visa att stödföretaget har gjort sig skyldigt till ett allvarligt fel i yrkesutövningen, utan att anbudsgivaren åläggs eller ges möjlighet att byta ut stödföretaget, vilket däremot är fallet i de övriga situationer där enheter vars kapacitet den ekonomiska aktören avser att utnyttja inte uppfyller ett relevant urvalskriterium eller för vilka det föreligger obligatoriska skäl för uteslutning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 19 maj 2020 – JV mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-215/20)

(2020/C 279/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Klagande: JV

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Är direktiv (EU) 2016/681⁽¹⁾ (nedan kallat PNR-direktivet), enligt vilket lufttrafikföretag utan undantag överför omfattande uppgiftssamlingar om samtliga passagerare till enheter för passagerarinformation som medlemsstaterna inrättat och uppgiftssamlingarna där utan särskilda skäl används för automatisk jämförelse med databaser och mönster och därefter lagras i fem år, med beaktande av det syfte som eftersträvas med PNR-direktivet och kraven på precisering och proportionalitet, förenligt med stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7, 8 och 52 i stadgan?

2) Särskilt uppkommer följande frågor:

- a) Är artikel 3.9 i PNR-direktivet jämförd med bilaga II till PNR-direktivet, såvitt där föreskrivs att begreppet grov brottslighet, i den mening som avses i PNR-direktivet, utgör brott som förtecknas i bilaga II till PNR-direktivet, vilka bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år enligt en medlemsstats nationella rätt, mot bakgrund av kraven på tillräcklig precisering och proportionalitet, förenlig med artiklarna 7 och 8 i stadgan?
 - b) Är de passageraruppgiftssamlingar (nedan kallade PNR-uppgifter) som ska överföras tillräckligt precisa för att kunna motivera ingrepp i artiklarna 7 och 8 i stadgan, såvitt det krävs en överföring av namn (artikel 8.1 första meningen jämförd med punkt 4 i bilaga I till PNR-direktivet), uppgifter om bonusprogram (artikel 8.1 första meningen jämförd med punkt 8 i bilaga I till PNR-direktivet) och uppgifter från ett fritt textfält med allmänna anmärkningar (artikel 8.1 första meningen jämförd med punkt 12 i bilaga I till PNR-direktivet)?
 - c) Är det förenligt med artiklarna 7 och 8 i stadgan och med syftet med PNR-direktivet, att insamlingen utöver uppgifter om passagerare även omfattar uppgifter från tredje man såsom resebyrå/resebyråtjänsteman (punkt 9 i bilaga I till PNR-direktivet), personer som ledsagar underåriga (punkt 12 i bilaga I till PNR-direktivet) och medresenärer (punkt 17 i bilaga I till PNR-direktivet)?
 - d) Är PNR-direktivet förenligt med artiklarna 7, 8 och 24 i stadgan, såvitt PNR-uppgifter från underåriga passagerare överförs, behandlas och lagras enligt nämnda direktiv?
 - e) Är artikel 8.2 i PNR-direktivet, jämförd med punkt 18 i bilaga I till PNR-direktivet – enligt vilken lufttrafikföretagen ska överföra API-uppgifter, även i den utsträckning de är identiska med PNR-uppgifter, till medlemsstaternas enheter för passagerarinformation – förenlig med artiklarna 8 och 52 i stadgan med beaktande av principen om uppgiftsminimering?
 - f) Är artikel 6.4 i PNR-direktivet såsom rättslig grund för fastställandet av de kriterier genom vilka uppgiftssamlingar jämförs (så kallade mönster), en tillräckligt legitim och lagenlig grund i den mening som avses i artiklarna 8.2 och 52 i stadgan samt artikel 16.2 FEUF?
 - g) Kan artikel 12 i PNR-direktivet anses begränsa ingreppet i artiklarna 7 och 8 i stadgan till vad som är strängt nödvändigt när de överförda uppgifterna lagras i fem år vid medlemsstaternas enheter för passagerarinformation?
 - h) Medför avidentifieringen enligt artikel 12.2 i PNR-direktivet att personuppgifterna minskas till vad som är nödvändigt i den mening som avses i artiklarna 8 och 52 i stadgan om det därvid enbart är frågan om en pseudonymisering som när som helst är reversibel?
 - i) Ska artiklarna 7, 8 och 47 i stadgan tolkas så, att det krävs att passagerare informeras när avidentifieringen av deras uppgifter har hävts inom ramen för behandlingen av passageraruppgifter (artikel 12.3 i PNR-direktivet) och således erhåller möjlighet till domstolsprövning?
- 3) Är artikel 11 i PNR-direktivet förenlig med artiklarna 7 och 8 i stadgan såvitt en överföring av PNR-uppgifter till tredjeländer som inte har någon adekvat dataskyddsnivå är tillåten?
- 4) Erbjuder artikel 6.4 fjärde meningen i PNR-direktivet tillräckligt skydd vad gäller behandling av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2016/679 (?) (nedan kallad förordning 2016/679) och artikel 10 i direktiv (EU) 2016/680 (?) (nedan kallat direktiv 2016/680), när det inom ramen för fältet för fri text med allmänna anmärkningar (punkt 12 i bilaga I till PNR-direktivet) är möjligt att överföra exempelvis önskemål om särskild mat, genom vilka slutsatser kan dras med avseende på sådana särskilda kategorier av personuppgifter?

- 5) Är det förenligt med artikel 13 i förordning 2016/679 när lufttrafikföretag på sin webbplats endast hänvisar passagerarna till de nationella genomförandebestämmelserna (i förevarande fall Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (lagen om behandling av passageraruppgifter som syftar till att genomföra direktiv (EU) 2016/681, nedan kallad FlugDaG) av den 6 juni 2017, BGBl. I s. 1484)?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 2016, s. 132).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 2016, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 2016, s. 89).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 maj 2020 – C.
E. Roeper GmbH mot Hauptzollamt Hamburg**

(Mål C-216/20)

(2020/C 279/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: C.E. Roeper GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg

Tolkningsfrågor

- 1) Är de förklarande anmärkningarna till undernummer 1521 9099 ⁽¹⁾ i kombinerade nomenklaturen ⁽²⁾ tillämpliga i den mån som ordet "geschmolzen" ["nedsmälta"] används i dessa?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras nekande: Ska termen "råa" i den mening som avses i undernummer 1521 9091 i kombinerade nomenklaturen tolkas så, att bivax som har smälts ned i exportlandet och från vilket främmande partiklar mekaniskt har avskilts i samband nedsmältningen, varvid främmande partiklar alltså finns kvar i bivaxet, ska klassificeras enligt detta undernummer?

⁽¹⁾ Förklarande anmärkning till Europeiska unionens kombinerade nomenklatur (EUT C 119, 2019, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1776 av den 9 oktober 2019 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 280, 2019, s. 1, och rättelser i EUT L 246, 2019, s. 63, EUT L 13, 2020, s. 58, EUT L 13, 2020, s. 59, EUT L 13, 2020, s. 60, EUT L 31, 2020, s. 10 och EUT L 73, 2020, s. 25).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Italien) den
28 maj 2020 – XX mot OO**

(Mål C-220/20)

(2020/C 279/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Parter i det nationella målet

Kärande: XX

Svarande: OO

Intervenient: WW

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 2, 4.3, 6.1 och 9 FEU, artiklarna 67.1, 67.4, 81 och 82 FEUF, jämförda med artiklarna 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder mot nationella bestämmelser såsom artiklarna 42, 83 och 87 i lagdekret nr 18/2020, premiärministerns beslut av den 31 januari 2020 om fastställande av en nationell hälsokris fram till 31 juli 2020, artiklarna 14 och 263 i lagdekret nr 34 av den 19 maj 2020, om förlängning av den nationella nödsituationen på grund av covid-19 och förlamningen av möjligheten till domstolsprövning i såväl civil- som straffrättsliga mål och de italienska domstolarnas administrativa arbete fram till 31 januari 2021, bestämmelser som, jämförda med varandra, kränker den hänskjutande domstolens oberoende och principen om en rättvis rättegång samt de relaterade rättigheterna till mänsklig värdighet, frihet och säkerhet, jämlikhet inför lagen, icke-diskriminering, rättvisa och goda arbetsförhållanden, tillgång till socialförsäkringsförmåner, fri rörlighet och vistelse?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Tyskland) den 27 maj 2020 – OC mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-222/20)

(2020/C 279/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Klagande: OC

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 21 och 67.2 FEUF tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell bestämmelse i vilken det med tillämpning av den särskilda bestämmelsen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 (!) (nedan kallat PNR-direktivet) föreskrivs att lufttrafikföretag även vid flygningar inom Europeiska unionen utan undantag ska överföra omfattande uppgiftssamlingar avseende samtliga passagerare till de respektive enheter för passagerarinformation som medlemsstaterna har inrättat och de lagras där utan särskilda skäl – utöver bokningen av en flygning – och används för att jämföras med databaser och mönster och därefter måste lagras i fem år (i förevarande fall 2 § stycke 3 i Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie [EU] 2016/681 (lagen om behandling av passageraruppgifter för att genomföra direktiv (EU) 2016/681), av den 6 juni 2017 [BGBl. I s. 1484], vilken har ändrats genom artikel 2 i lagen av den 6 juni 2017 [BGBl. I s. 1484], nedan kallad FlugDaG)?
- 2) Följer det av artiklarna 7 och 8 i stadgan att de nationella bestämmelser (i förevarande fall 4 § stycke 1 FlugDaG) genom vilka artikel 3.9 jämförd med bilaga II till PNR-direktivet införlivats ska innehålla en uttömmande och specifik uppräkningslista av de tillämpliga nationella straffrättsliga bestämmelser till vilka de brott som anges i PNR-direktivet hänförs?

- 3) Ska artiklarna 7 och 8 i stadgan tolkas så, att de utgör hinder mot en medlemsstats nationella bestämmelser (i förevarande fall 6 § stycke 4 FlugDaG) som möjliggör för myndigheterna i den aktuella medlemsstaten att, såvitt de genomför brottsbekämpande insatser, även behandla de överförda PNR-uppgifterna i andra syften än att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terrorism och grov brottslighet om resultaten även med beaktande av ytterligare information gör att det uppkommer misstankar om ett visst annat brott?
- 4) Är den särskilda bestämmelsen i artikel 2.1 i PNR-direktivet, enligt vilken medlemsstaterna får anta nationella bestämmelser för att PNR-direktivet även ska tillämpas på flygningar inom Europeiska unionen (i förevarande fall 2 § stycke 3 FlugDaG), som medför dubbel insamling av PNR-uppgifter inom Europa (både avgångs- och ankomstlandet samlar in PNR-uppgifter), med beaktande av principen om dataminimering, förenlig med artiklarna 7 och 8 i stadgan?
- 5) Om PNR-direktivet inte skulle anses strida mot överordnade bestämmelser (se VG Wiesbaden, beslut av den 13 maj 2020, målnummer 6 K 805/19.WI) och således är tillämpligt uppkommer följande frågor:
- a) Ska artikel 7.4 och 7.5 i PNR-direktivet tolkas så, att den utgör hinder mot en medlemsstats nationella bestämmelser (i förevarande fall 6 § stycke 4 FlugDaG) som möjliggör för myndigheterna i den aktuella medlemsstaten att, såvitt de genomför brottsbekämpande insatser, även behandla de överförda PNR-uppgifterna i andra syften än att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terrorism och grov brottslighet om resultaten med beaktande av ytterligare information ger upphov till misstankar om ett visst annat brott (så kallad bifångst)?
- b) Är en medlemsstats praxis att uppta en myndighet (i förevarande fall Bundesamt für Verfassungsschutz) i förteckningen över behöriga myndigheter enligt artikel 7.1 i PNR-direktivet, vilken enligt nationell rätt (i förevarande fall 5 § stycke 1 jämförd med 3 § stycke 1 i Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und das Bundesamt für Verfassungsschutz (lagen om statens samarbete med delstaterna i frågor som rör författningsskydd och den federala myndigheten för författningsskydd)) på grund av den nationella avgränsningsprincipen inte har några polisiära befogenheter, förenlig med artikel 7.2 i PNR-direktivet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 2016, s. 132).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø – og handelsretten (Danmark) den 29 maj 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S och H. Lundbeck A/S mot Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S och 2CARE4 ApS

(Mål C-224/20)

(2020/C 279/43)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Sø- og Handelsretten

Parter i det nationella målet

Sökande: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S och H. Lundbeck A/S

Svarande: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S och 2CARE4 ApS

Tolkningsfrågor

Fråga 1: Ska artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 (¹) för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning och artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 (²) om EU-varumärken tolkas så, att en varumärkesinnehavare kan motsätta sig fortsatt marknadsföring av ett läkemedel som en parallellimportör har paketerat om i en ny yttre förpackning på vilken varumärket åter har anbringats om

- i) importören har möjlighet att utforma en förpackning som kan marknadsföras och faktiskt kan säljas på marknaden i importmedlemsstaten genom att bryta den ursprungliga yttre förpackningens försegling för att anbringa nya etiketter på den inre förpackningen och/eller byta ut bipacksedeln och därefter återförsegla den yttre förpackningen med en ny säkerhetsdetalj för att – i enlighet med artikel 47a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁽³⁾ av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU⁽⁴⁾) och artikel 16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161⁽⁵⁾ om säkerhetsdetaljer på läkemedelsförpackningar – kontrollera att förpackningen inte har manipulerats?
- ii) importören inte har möjlighet att utforma en förpackning som kan marknadsföras och faktiskt kan säljas på marknaden i importmedlemsstaten genom att bryta den ursprungliga yttre förpackningens försegling för att anbringa nya etiketter på den inre förpackningen och/eller byta ut bipacksedeln och därefter återförsegla den yttre förpackningen med en ny säkerhetsdetalj för att – i enlighet med artikel 47a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU) och artikel 16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161 om säkerhetsdetaljer på läkemedelsförpackningar – kontrollera att förpackningen inte har manipulerats?

Fråga 2: Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (ändrat genom direktiv 2011/62/EU), särskilt artiklarna 47a och 54 o, tolkas så, att nya säkerhetsdetaljer för att kontrollera att förpackningen inte har manipulerats (säkerhetsförsegling) som har anbringats på den ursprungliga läkemedelsförpackningen (i samband med tilläggsetikettering efter att den ursprungliga förpackningen har öppnats på ett sådant sätt att den ursprungliga förseglingen helt eller delvist har täckts över och/eller avlägsnats), i den mening som avses i artikel 47a.1 b, "[är] likvärdiga när det gäller möjligheten att kontrollera läkemedlets äkthet och identitet samt att ge bevis för manipulering av läkemedlet", och, i [Orig. s. 17] den mening som avses i artikel 47a.1 b ii, "är lika effektiva för att göra det möjligt att kontrollera läkemedels äkthet och identitet samt för att ge bevis för manipulering av läkemedel", om läkemedelsförpackningen a) visar tydliga tecken på att den ursprungliga säkerhetsförseglingen har brutits, eller b) detta kan fastställas genom att röra vid produkten, inklusive

- i) genom att tillverkare, partihandlare, farmaceuter och personer som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel till allmänheten genomför en obligatorisk kontroll av att säkerhetsförseglingen är oskadad (se artikel 54a.2 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62, och artiklarna 10b, 25 och 30 i kommissionens delegerade förordning 2016/161, eller
- ii) efter att läkemedelsförpackningen har öppnats, exempelvis av en patient?

Fråga 3: Om fråga 2 ska besvaras nekande

Ska artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning, artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 om EU-varumärken och artiklarna 34 och 36 FEUF då tolkas så, att ompaketering i nya yttre förpackningar rent objektivt är nödvändigt för att ett läkemedel faktiskt ska kunna säljas på marknaden i importlandet, om det inte är möjligt för parallellimportören att tilläggsetikettera och återförsegla den ursprungliga förpackningen i enlighet med artikel 47a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU), det vill säga utan att läkemedelsförpackningen a) uppvisar tydliga tecken på att den ursprungliga säkerhetsförseglingen har brutits eller b) detta kan fastställas genom att röra vid produkten, på det sätt som beskrivits i fråga 2, på ett sätt som inte är förenligt med artikel 47a?

Fråga 4: Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU) och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161, jämförd med artiklarna 34 och 36 FEUF och artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning och rådets förordning 2017/1001 om EU-varumärken tolkas så, att en medlemsstat (i Danmark Lægemiddelstyrelsen (det danska läkemedelsverket)) har rätt att fastställa riktlinjer enligt vilka huvudregeln är att det ska ske en ompaketering i en ny yttre förpackning, och att det endast efter ansökan och i extraordinära situationer (exempelvis vid hotad läkemedelsförsörjning) är tillåtet att genom [Orig. s. 18] tilläggsetikettering och återförsegling förse de ursprungliga yttre förpackningarna med nya säkerhetsdetaljer, eller är en medlemsstat utfärdande och iakttagande av sådana riktlinjer oförenliga med artiklarna 34 och 36 FEUF och/eller artikel 47a Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel och artikel 16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161?

Fråga 5: Ska artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning och artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 om EU-varumärken jämförd med artiklarna 34 och 36 FEUF tolkas så, att ompaketering i en ny yttre förpackning som en parallellimportör företar i enlighet med de riktlinjer som fastställts av en medlemsstat, i den mening som avses i fråga 4, ska anses nödvändig i den mening som avses i EU-domstolens praxis

- i) om sådana riktlinjer är förenliga med artiklarna 34 och 36 FEUF och EU-domstolens praxis om parallellimport av läkemedel?
- ii) om sådana riktlinjer är oförenliga med artiklarna 34 och 36 FEUF och EU-domstolens praxis om parallellimport av läkemedel?

Fråga 6: Ska artiklarna 34 och 36 FEUF tolkas så, att ompaketeringen av ett läkemedel i nya yttre förpackningar rent objektivt måste vara nödvändig för faktiskt kunna sälja läkemedlet på marknaden i importlandet, även om parallellimportören inte åter har anbringat det ursprungliga varumärket (produktnamnet) utan i stället försett de nya yttre förpackningarna med ett produktnamn som inte innehåller varumärkesinnehavarens varumärke ("de-branding")?

Fråga 7: Ska artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning och artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 om EU-varumärken tolkas så, att en varumärkesinnehavare kan motsätta sig fortsatt marknadsföring av ett läkemedel som en parallellimportör har paketerat om i en ny yttre förpackning, såvitt parallellimportören endast åter har anbringat varumärkesinnehavarens produktspecifika varumärke, men inte åter har anbringat de övriga varumärken [**Orig. s. 19**] och/eller handelsbeteckningar som varumärkesinnehavaren hade anbringat på den ursprungliga yttre förpackningen?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 om tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 2015, s. 1)
 - (²) Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001 (EU) av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1)
 - (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 311, 2001, s. 67)
 - (⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU av den 8 juni 2011 om ändring av direktiv 201/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel vad gäller att förhindra att förfälskade läkemedel kommer in i den lagliga försörjningskedjan (EUT L 174, 2011, s. 74)
 - (⁵) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161 av den 2 oktober 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG genom fastställande av närmare bestämmelser om säkerhetsdetaljer som anges på förpackningar för humanläkemedel (EUT L 32, 2016, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland)
den 3 juni 2020 – NP mot Daimler AG**

(Mål C-232/20)

(2020/C 279/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i det nationella målet

Sökande: NP

Svarande: Daimler AG och Mercedes-Benz Werk Berlin

Tolkningsfrågor:

1. Är bemanningsföretags uthyrning av arbetstagare till ett kundföretag inte längre "temporär" i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 2008/104 (¹), om det avser en varaktig tjänst som inte tillsätts interimistiskt?

2. Ska uppdraget för en arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag under en period som är kortare än 55 månader inte längre anses vara "temporärt" i den mening som avses i artikel 1 i bemanningsdirektivet?
3. Om frågorna 1 och/eller 2 besvaras jakande inställer sig följande följdfrågor:
 - 3.1 Har den arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag en rätt till anställning i kundföretaget, även om det i nationell rätt inte föreskrivs någon sanktion före den 1 april 2017?
 - 3.2 Står en nationell bestämmelse som 19 § punkt 2 AÜG i så fall i strid med artikel 1 i bemanningsdirektivet om det i denna först från den 1 april 2017 föreskrivs en individuell längsta varaktighet för uppdraget på 18 månader men uttryckligen lämnar föregående uppdragsperioder utan beaktande, om uppdraget med hänsyn tagen till föregående perioder inte längre kan betecknas som temporärt?
 - 3.3 Kan en förlängning av den individuella längsta varaktigheten för uppdraget överlåtas på arbetsmarknadens parter? Om frågan besvaras jakande: Gäller detta också för sådana arbetsmarknadsparter som inte är behöriga för anställningsförhållandet för den berörda arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag utan för kundföretagets bransch?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104 av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 2008, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 9 juni 2020 – Skatteverket, Skellefteå Industrihus Aktiebolag

(Mål C-248/20)

(2020/C 279/45)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Tolkningsfråga

Är det förenligt med mervärdesskattedirektivet (¹), särskilt artiklarna 137, 168, 184–187, 189 och 192, att en fastighetsägare som har beviljats frivillig skattskyldighet under uppförandet av en byggnad, och som har dragit av ingående skatt på förvärv som avser byggprojektet, omedelbart måste betala tillbaka hela den ingående skatten, med ränta, av det skälet att skattskyldigheten upphör på grund av att byggprojektet avbryts innan byggnaden är färdigställd och någon uthyrning därmed inte kommer till stånd?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT 2006, L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 10 juni 2020 – CY mot Eurowings GmbH

(Mål C-252/20)

(2020/C 279/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Kärande: CY

Svarande: Eurowings GmbH

Tolkningsfrågor

1) Kan en passagerare anses ha rätt till kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ också när han eller hon på grund av en relativt obetydligt försenad ankomst inte hinner med en direkt anslutande flygförbindelse, och detta medför en försening på tre timmar eller mer på den slutliga bestämmelseorten, då båda flygningarna utfördes av olika lufttrafikföretag och bokningen inte har gjorts genom det lufttrafikföretag som har utfört den första delsträckan och mot vilket talan har väckts i det nationella målet?

2) Om den första frågan besvaras jakande:

Ska det lufttrafikföretag som faktiskt utför den försenade flygningen på den första delsträckan anses vara det "lufttrafikföretag som utför flygningen", i den mening som avses i artikel 5.1 c och artikel 7.1 i förordning nr 261/2004, eller är det lufttrafikföretag som utför den flygning som är i tid på den andra delsträckan, genom vilket båda flygningarna har bokats, det "lufttrafikföretag som utför flygningen" i den mening som avses i artikel 5.1 c och artikel 7.1 i förordning nr 261/2004?

3) För det fallet att båda lufttrafikföretagen anses utgöra "lufttrafikföretag som utför flygningen" i den mening som avses i artikel 5.1 c och artikel 7.1 i förordning nr 261/2004:

Har passageraren i så fall rätt att välja mot vilket av de båda lufttrafikföretagen denne riktar sina krav?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italien)
den 10 juni 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta mot Punto
Nautica Srl**

(Mål C-255/20)

(2020/C 279/47)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Motpart: Punto Nautica Srl

Tolkningsfråga

Ska EU-domstolens dom i mål C-82/12 och artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för den italienska bestämmelsen i artikel 17 i lagstiftningsdekret nr 398 av den 21 december 1990 och artikel 3.1 lag nr 19 från år 2011 för regionen Latium ... som tycks införa en regional bensinskatt för motorfordon, vilken inte är avsedd för "särskilda ändamål" i enlighet med kraven i nämnda direktiv?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2 s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad den 9 juni 2020 – ”Viva Telekom Bulgaria” EOOD mot Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Mål C-257/20)

(2020/C 279/48)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: ”Viva Telekom Bulgaria” EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör proportionalitetsprincipen i artiklarna 5.4 och 12 b i fördraget om Europeiska unionen och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för en sådan nationell lagstiftning som artikel 16.2 led 3 i Zakon za korporativnoto podohodno obligane (lagen om bolagsskatt) (nedan kallad ZKPO)?
- 2) Utgör betalning av ränta enligt artikel 4.1 d i direktiv 2003/49/EG ⁽¹⁾ vinstutdelning för vilken artikel 5 i direktiv 2011/96/EG ⁽²⁾ gäller?
- 3) Är artikel 1.1 b och 1.3 och artikel 5 i direktiv 2011/96/EG tillämpliga på betalningar på grundval av ett räntefritt lån som omfattas av artikel 4.1 d i direktiv 2003/49/EG och som förfaller till betalning 60 år efter avtalets ingående?
- 4) Utgör artikel 49 och artikel 63.1 och 63.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 1.1 b och 1.3 och artikel 5 i direktiv 2011/96/EG samt artikel 4.1 d i direktiv 2003/49/EG hinder för en sådan nationell lagstiftning som artiklarna 195.1 och 200.2 ZKPO och artikel 200a.1 och 200a.5 led 4 ZKPO (upphävd) i aktuella lydelse, som gällde från den 1 januari 2011 till den 1 januari 2015, och artikel 195.1 och 195.6 led 3 och 195.11 led 4 ZKPO i dess lydelse den 1 januari 2015, och för en beskattningspraxis enligt vilken obetald ränta på ett räntefritt lån, som moderbolaget med säte i en annan medlemsstat beviljat ett i landet hemmahörande dotterbolag och som förfaller till betalning 60 år efter den 22 november 2013, omfattas av källskatt?
- 5) Utgör artiklarna 3.1 h–j, 5.1 a och b, 7.1 och 8 i rådets direktiv 2008/7/EG ⁽³⁾ av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning hinder för en sådan nationell lagstiftning som artikel 16.1 och 16.2 led 3 och artikel 195.1 ZKPO om källskatt på fiktiva ränteinkomster från ett räntefritt lån som beviljats ett i landet hemmahörande bolag av ett bolag i en annan medlemsstat, vilket är ensam aktieägare i det låntagande bolaget?
- 6) Innebär inte införlivandet av direktiv 2003/49/EG år 2011, innan den övergångsperiod löpt ut som fastställts i bilaga VI punkt 3 i avsnittet ”Beskattnings” till akten och protokollet om fördraget om Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen, i artikel 200.2 och artikel 200a.1 och 200a.5 led 4 ZKPO, med en fastställd skattesats på 10 procent i stället för den högsta skattesats på 5 procent som föreskrivs i akten och i protokollet om anslutningsfördraget, att rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosätts?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 2003, s. 49).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 2011, s. 8).

⁽³⁾ EUT L 46, 2008, s. 11.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Lukovit (Bulgarien) den 15 juni 2020 –
VB/Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na
vatreshnite raboti**

(Mål C-262/20)

(2020/C 279/49)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Lukovit

Parter i det nationella målet

Kärande: VB

Motpart: Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Tolkningsfrågor

- 1) Kräver ett effektivt skydd enligt artikel 12 a i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ att nattarbetets normala längd för poliser och brandmän är kortare än den fastställda normala längden för arbete dagtid?
- 2) Kräver det i artiklarna 20 och 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förankrade kravet på likhet inför lagen att den normala längden för nattarbete på sju timmar som fastställs i den nationella lagstiftningen för arbetstagare inom den privata sektorn även ska gälla för anställda inom den offentliga sektorn, inbegripet för poliser och brandmän?
- 3) Kan det i skäl 8 i direktiv 2003/88/EG förankrade målet att begränsa nattarbetets längd endast uppnås på effektivt sätt om det i den nationella lagstiftningen uttryckligen fastställs en normal längd för nattarbete, inklusive för anställda inom den offentliga sektorn?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 15 juni
2020 – Airhelp Limited mot Laudamotion GmbH**

(Mål C-263/20)

(2020/C 279/50)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Airhelp Limited

Motpart: Laudamotion GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 5.1 c och 7 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ tolkas så, att passageraren har rätt till kompensation om avgångstiden tidigare läggs från ursprungligen klockan 14.40 till klockan 08.25 samma dag?

2. Ska artikel 5.1 c leden i)–iii) i förordning nr 261/2004 tolkas så, att prövningen huruvida passageraren har underrättats om den inställda flygningen uteslutande ska göras enligt denna bestämmelse och att den utgör hinder för att tillämpa nationell lagstiftning om mottagande av förklaringar som har antagits för att införliva direktiv 2000/31/EG, ⁽²⁾ vilken innehåller en fiktiv presumtion om mottagande?
3. Ska artikel 5.1 c leden i)–iii) i förordning nr 261/2004 och artikel 11 i direktivet om elektronisk handel tolkas så, att i situationer där passageraren har bokat flygningen via en bokningsplattform och har uppgett sitt telefonnummer och sin e-postadress, men lufttrafikföretagets bokningsplattform emellertid har vidarebefordrat telefonnumret och en av bokningsplattformen automatiskt genererad e-postadress, ska meddelandet om tidigareläggningen av flygningen till den automatiskt genererade e-postadressen anses leda till att passageraren bedöms ha mottagit, respektive har tillgång till meddelandet om tidigareläggningen, även om bokningsplattformen inte vidarebefordrar lufttrafikföretagets meddelande till passageraren eller vidarebefordrar det med dröjsmål?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 18 juni 2020 – AG m.fl. mot Austrian Airlines AG

(Mål C-270/20)

(2020/C 279/51)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i det nationella målet

Klagande: AG, MG, HG, samtliga minderåriga och företrädare enligt lag

Motpart: Austrian Airlines AG

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.2 b i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att lufttrafikföretag kan minska den kompensation som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordningen, även i de fall där passagerare till följd av att deras bokade flygning ställs in, erbjuds en alternativ flygning vars tidtabellsenliga avgångs- och ankomsttid ligger 11,55 timmar före den inställda flygningens flygtider?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Talan väckt den 23 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd**(Mål C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, M. Afonso och D. Schaffrin)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2020/470 ⁽¹⁾ av den 25 mars 2020 om en förlängning av perioden för rätten att beviljas förmåner för audiovisuella samproduktioner i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den talan om ogiltigförklaring, som kommissionen har väckt, avser en förlängning av rätten för producenter från Europeiska unionen och Korea att motta stöd för audiovisuella samproduktioner enligt ordningarna för främjande av lokalt och regionalt kulturellt innehåll i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan.

Kommissionen har till stöd för sin talan åberopat en grund.

Kommissionen har anfört att rådet åberopade ett härlett rättsligt stöd som inte föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) genom att låta sitt beslut vila på artikel 3.1 i rådets beslut (EU) 2015/2169 ⁽²⁾ av den 1 oktober 2015 om ingående av frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, och inte på artikel 218.6 FEUF som kommissionen hade förordat. Rådet åsidosatte härmed principen om kompetenstilldelning i artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen (FEU) och principen om institutionell jämvikt, som utvecklats i domstolens praxis.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2020/470 av den 25 mars 2020 om en förlängning av perioden för rätten att beviljas förmåner för audiovisuella samproduktioner i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan (EUT L 101, 2020, s. 1).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2015/2169 av den 1 oktober 2015 om ingående av frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan (EUT L 307, 2015, s. 2).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Hamburg (Tyskland) den 30 juni 2020 –
EL och CP mot Ryanair Designated Activity Company****(Mål C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Sökande: EL, CP

Svarande: Ryanair Designated Activity Company

Tolkningsfrågor

Utgör en strejk som genomförs av personalen på ett utförande lufttrafikföretag, och som organiserats av en fackförening, sådana "extraordinära omständigheter" som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾

Är det i detta avseende relevant huruvida det innan strejken fördes förhandlingar mellan arbetstagarrepresentanten eller arbetstagarrepresentanterna och arbetsgivaren?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 28 maj 2020 – ACMO med flera mot SRB

(Mål T-330/20)

(2020/C 279/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ACMO Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) och 69 andra sökande (ombud: advokaterna T. Soames och N. Chesaites samt R. East, Solicitor)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara artikel 2 i beslut SRB/EES/2020/52 som meddelades av Gemensamma resolutionsnämnden den 17 mars 2020, i vilken det fastställs huruvida ersättning ska beviljas till de aktieägare och långgivare i förhållande till vilka resolutionsåtgärder avseende Banco Popular Espanol S.A. har vidtagits (nedan kallat det omtvistade beslutet), och/eller
- ogiltigförklara artikel 1 i det omtvistade beslutet, och/eller
- ogiltigförklara artikel 3 i det omtvistade beslutet, och/eller
- i andra hand, ogiltigförklara beslutet i sin helhet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Det omtvistade beslutet och i synnerhet fastställandet av att ingen ersättning ska utgå till långgivarna (inklusive sökandena) enligt artikel 76.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽¹⁾ (artikel 2), är behäftat med en uppenbart oriktig bedömning och felaktig rättstillämpning och åsidosätter därför sökandenas rätt till egendom. Sökandena gör i synnerhet gällande att SRB gjorde en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning eftersom den antog det omtvistade beslutet på grundval av en värderingsrapport (värderingsrapport 3) och en "förklaring" därtill, vilka bifogats det omtvistade beslutet och som upprättats av Deloitte Réviseurs d'Entreprises (nedan kallat Deloitte), i vilken det fastställdes att sökandena inte hade fått ut några tillgångar om Banco Popular hade inlett ett normalt insolvensförfarande i Spanien.
2. Andra grunden: SRB:s beslut att utse Deloitte till att upprätta värdering 3 är behäftat med en uppenbart oriktig bedömning och/eller felaktig rättstillämpning eftersom Deloitte inte uppfyllde det grundläggande kravet på oberoende enligt artikel 20.16 i förordning (EU) nr 806/2014.
3. Tredje grunden: Det var fel av SRB att delegera sina beslutsbefogenheter enligt förordning (EU) nr 806/2014 till Deloitte. Detta åsidosätter den princip som fastställts i unionens rättspraxis genom det viktiga målet 9/56 Meroni. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 13 juni 1958, Meroni/Höga myndigheten, mål 9/56, EU:C:1958:7.

Talan väckt den 27 maj 2020 – KI mot eu-LISA**(Mål T-338/20)**

(2020/C 279/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* KI (ombud: L. Levi och M. Vandenbussche, advokater)*Svarande:* Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 15 juli 2019 att omplacera sökanden till en annan tjänst,
- vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 17 februari 2020 med avslag på sökandens klagomål,
- tillerkänna sökanden ersättning om 10 000 euro för den ideella skada han lidit,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fyra grunder.

1. Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att verkställande direktörens beslut av den 25 juni 2019, vilket bekräftades och kompletterades genom verkställande direktörens beslut av den 29 augusti 2019, är rättsstridigt, såtillvida det strider mot kraven på en rättvis och öppen jämförelse av meriter, principen om icke-diskriminering, artikel 41 i stadgan, samt tjänstens intresse.
2. Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att omplaceringsbeslutet uppenbart strider mot tjänstens intresse och principen om tjänsternas likvärdighet.
3. Genom den tredje grunden har sökanden gjort gällande att svaranden åsidosatte rätten att bli hörd, motiveringskyldigheten och artikel 41 i stadgan.
4. Genom den fjärde grunden har sökanden gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 31.2 i stadgan, artikel 1e i tjänsteföreskrifterna, direktiv 2003/88/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, samt principen om icke-diskriminering.

Talan väckt den 11 juni 2020 – Net Technologies Finland mot REA**(Mål T-358/20)**

(2020/C 279/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Net Technologies Finland (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna S. Pappas och N. Kyriazopoulou)*Svarande:* Genomförandeorganet för forskning (REA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att i) Genomförandeorganet för forskning har åsidosatt sina avtalsförpliktelser enligt bidragsöverenskommelse FP7-SEC-2012-312484, som ingåtts inom ramen för sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration, ii) det krav som framställts i debetnota nr 3242005872 om återbetalning av 171 342,97 euro för felaktigt bidrag och nr 3242005825 om återbetalning av 17 134,30 euro för avtalsviten, är ogrundad, och iii) de motsvarande kostnaderna för de interna konsulterna är stödberättigande, och
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: REA har gjort en felaktig tolkning av bestämmelserna gällande stödberättigande för kostnader och underlåtit att uppfylla sina avtalsförpliktelser, genom att utfärda de bestridda debetnotorna, eftersom kostnaderna för de interna konsulterna uppfyllde de kriterier för stödberättigande som anges i bidragsöverenskommelsen och därför inte ger skäl till något återbetalningskrav.
2. Andra grunden: REA inte har fullgjort avtalet i enlighet med tro och heder.
3. Tredje grunden: REA har åsidosatt proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 18 juni 2020 – KN mot EESK

(Mål T-377/20)

(2020/C 279/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: KN (ombud: advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och M. Aboudi)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan upptas till sakprövning,
- ogiltigförklara det angripna beslutet av den 9 juni 2020 som meddelades den 17 juni 2020,
- utdöma ersättning för ideell skada med ett belopp om 200 000 euro och ersättning för ekonomisk skada med ett belopp som uppskattas till 50 000 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av processuella rättigheter och grundläggande rättigheter till god förvaltning och rätten att höras, samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om oskuldspresumtion och principen om opartiskhet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, enligt uttrycket "nulla poena sine lege", och av principen om icke-retroaktivitet.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om konfidentiell behandling i disciplinära förfaranden och rättsliga utredningar, samt uppenbart åsidosättande av de garantier som ges genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

Talan väckt den 16 juni 2020 – OC (*) mot kommissionen

(Mål T-384/20)

(2020/C 279/58)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: OC (*) (ombud: advokaten B. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- förplikta kommissionen att utge ett belopp om totalt en miljon etthundratusen euro (1 100 000 euro) till sökanden som ersättning för den ideella skada hon hittills har lidit, och
- Förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Genom förevarande talan yrkar sökanden ersättning med stöd av artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF för den skada hon lidit till följd av rättsstridigt handlande och underlåtenhet att handla från Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) sida. Skadan har uppstått som en följd av Olafs publicering av pressmeddelande nr 13/2020 då personuppgifter och falsk information om sökanden spreds på ett rättsstridigt sätt.
2. Genom att a) publicera (genom ett pressmeddelande riktat till allmänheten) personuppgifter om sökanden och b) sprida oriktig information och lögnar i pressmeddelandet har Olaf, enligt sökanden, uppebart åsidosatt bestämmelser som ger enskilda rättigheter.
3. Genom detta handlande har Olaf åsidosatt artiklarna 4.1 a och b, 5, 6 och 15.3 i förordning nr 2018/1725,⁽¹⁾ artiklarna 10.5 och 9.1 i förordning nr 883/2013,⁽²⁾ samt oskuldspresumtionen, rätten till god förvaltning och proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Talan väckt den 23 juni 2020 – KO mot kommissionen**(Mål T-389/20)**

(2020/C 279/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* KO (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 18 oktober 2019, genom vilket PMO beslutade att inte bevilja sökanden utlandstillägg och, om det skulle behövas, även beslutet av den 20 mars 2020, genom vilket svaranden avslog det klagomål som sökanden lämnat in enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 69 i tjänsteföreskrifterna och artikel 4.1 och 4.2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
2. Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten.

Talan väckt den 17 juni 2020 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen**(Mål T-390/20)**

(2020/C 279/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Scandlines Danmark ApS (Köpenhamn, Danmark), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: L. Sandberg-Mørch, advokat)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 20 mars 2020 om det statliga stöd SA.39078 (2019/C) (f.d. 2014/N) som Danmark infört till förmån för Femern A/S, för planering och konstruktion av fasta Fehmarn Bält-förbindelsen mellan Danmark och Tyskland,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökandena åberopat två grunder.

1. Genom den första grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF, samt artikel 1d och 1e i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽¹⁾, genom att klassificera (i) samtliga statliga garantier och statliga lån som beviljats enligt bygglagen som ett enda ad hoc-stöd, och (ii) den kapitalinjektion jämte samtliga statliga garantier och statliga lån som beviljats enligt lagen om fysisk planering som ytterligare ett enda ad hoc-stöd, trots att varje statligt lån och varje statlig garanti ska anses utgöra separata ad hoc-stödåtgärder, vilka skulle anmälas till kommissionen när villkoren för varje statligt lån och varje statlig garanti avtalades mellan Femern A/S och de danska myndigheterna.
2. Genom den andra grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 107.3 b FEUF och meddelandet om viktiga projekt⁽²⁾, eftersom den gjorde sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar när den fann att stödet var förenligt med den inre marknaden. Denna grund är uppdelad i fyra delgrunder:
 - den första delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att den fasta förbindelsen är av gemensamt europeiskt intresse,
 - den andra delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet är nödvändigt, eftersom det inte har någon stimulans effekt och inte uppfyller de krav för kontrafaktiska scenarion och alternativa projekt som uppställs i meddelandet om viktiga projekt. Det angripna beslutet är även behäftat med fel såtillvida att kommissionen grundade sitt beslut på en oriktigt låg internränta, eftersom den beräknade internräntan på grundval av en mycket kort livscykel om 40 år för projektet, vilken inte motsvarar infrastrukturens verkliga livslängd, det vill säga den period då Femern A/S kommer att kunna nyttja den fasta förbindelsen för ekonomisk vinning,
 - den tredje delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet var proportionerligt, eftersom det är obegränsat i tiden. Kommissionen gjorde också ett antal uppenbart oriktiga bedömningar inom ramen för analysen av finansieringsunderskottet. Kommissionen grundade felaktigt sitt beslut på den ovannämnda mycket korta livslängden för projektet, vilken resulterade i en högre andel kostnader i förhållande till intäkterna från driften av den fasta förbindelsen. Vidare underskattade kommissionen de förväntade intäkterna för Femern A/S och överskattade de förväntade kostnaderna, särskilt genom att inkludera driftskostnader i beräkningen av finansieringsbehovet. Slutligen fann kommissionen felaktigt att stödinslaget består i den räntesats som Femern A/S ska betala till danska staten, medan stödinslaget i själva verket utgörs av det fulla beloppet av de statliga lånen samt de lånebelopp som omfattas av de statliga garantierna, eftersom ingen privat aktör var villig att investera i projektet utan betydande statligt stöd,
 - den fjärde delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet inte medför en snedvridning av konkurrensen, eftersom det resulterar i att Femern A/S får en dominerande ställning på den relevanta marknaden, det skapar överkapacitet och gör det möjligt för Femern A/S att ta ut priser som inte täcker kostnaderna. Slutligen bortsåg kommissionen från den omständigheten att stödet används för att försämrade tillgängligheten till sökandenas hamn i Tyskland. Kommissionen underlät att beakta att dessa negativa effekter väger tyngre än de positiva effekter som stödet medför.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen – Kriterier vid bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse (EUT C 188, 2014, s. 4).

Talan väckt den 17 juni 2020 – Stena Line Scandinavia mot kommissionen

(Mål T-391/20)

(2020/C 279/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Sverige) (ombud: L. Sandberg-Mørch, advokat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 20 mars 2020 om det statliga stöd SA.39078 (2019/C) (f.d. 2014/N) som Danmark infört till förmån för Femern A/S,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat två grunder.

1. Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF, samt artikel 1d och 1e i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾, genom att klassificera (i) samtliga statliga garantier och statliga lån som beviljats enligt bygglagen som ett enda ad hoc-stöd, och (ii) den kapitalinjektion jämte samtliga statliga garantier och statliga lån som beviljats enligt lagen om fysisk planering som ytterligare ett enda ad hoc-stöd, trots att varje statligt lån och varje statlig garanti ska anses utgöra separata ad hoc-stödåtgärder, vilka skulle anmälas till kommissionen när villkoren för varje statligt lån och varje statlig garanti avtalades mellan Femern A/S och de danska myndigheterna.
2. Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 107.3 b FEUF och meddelandet om viktiga projekt ⁽²⁾, eftersom den gjorde sig skyldig till flera fall av felaktigt rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar när den fann att stödet var förenligt med den inre marknaden. Denna grund är uppdelad i fyra delgrunder:
 - den första delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att den fasta förbindelsen är av gemensamt europeiskt intresse,
 - den andra delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet är nödvändigt, eftersom det inte har någon stimulans effekt och inte uppfyller de krav för kontrafaktiska scenarion och alternativa projekt som uppställs i meddelandet om viktiga projekt. Det angripna beslutet är även behäftat med fel såtillvida att kommissionen grundade sitt beslut på en oriktigt låg internränta, eftersom den beräknade internräntan på grundval av en mycket kort livscykel om 40 år för projektet, vilken inte motsvarar infrastrukturens verkliga livslängd, det vill säga den period då Femern A/S kommer att kunna nyttja den fasta förbindelsen för ekonomisk vinning,
 - den tredje delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet var proportionerligt, eftersom det är obegränsat i tiden. Kommissionen gjorde också ett antal uppenbart oriktiga bedömningar inom ramen för analysen av finansieringsunderskottet. Kommissionen grundade felaktigt sitt beslut på den ovannämnda mycket korta livslängden för projektet, vilken resulterade i en högre andel kostnader i förhållande till intäkterna från driften av den fasta förbindelsen. Vidare underskattade kommissionen de förväntade intäkterna för Femern A/S och överskattade de förväntade kostnaderna, särskilt genom att inkludera driftskostnader i beräkningen av finansieringsbehovet. Slutligen fann kommissionen felaktigt att stödinslaget består i den räntesats som Femern A/S ska betala till danska staten, medan stödinslaget i själva verket utgörs av det fulla beloppet av de statliga lånen samt de lånebelopp som omfattas av de statliga garantierna, eftersom ingen privat aktör var villig att investera i projektet utan betydande statligt stöd,
 - den fjärde delgrunden avser att kommissionen felaktigt fann att stödet inte medför en snedvridning av konkurrensen, eftersom det resulterar i att Femern A/S får en dominerande ställning på den relevanta marknaden, det skapar överkapacitet och gör det möjligt för Femern A/S att ta ut priser som inte täcker kostnaderna. Slutligen bortsåg kommissionen från den omständigheten att stödet används för att försäkra tillgängligheten till sökandenas hamn i Tyskland. Kommissionen underlät att beakta att dessa negativa effekter väger tyngre än de positiva effekter som stödet medför.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen – Kriterier vid bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse (EUT C 188, 2014, s. 4).

Talan väckt den 23 juni 2020 – Front Polisario/rådet**(Mål T-393/20)**

(2020/C 279/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ombud: advokaten G. Devers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning,
- slå fast att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot rådets beslut (EU) 2020/462 av den 20 februari 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den associeringskommitté som inrättats genom Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Konungariket Marocko, å andra sidan, när det gäller informationsutbyte för att utvärdera effekterna av avtalet genom skriftväxling om ändring av associeringsavtalet (EUT L 99, 2020, s. 13), åberopar sökanden en enda grund. Denna grund avser att nämnda beslut saknar rättsligt stöd eftersom beslut 2019/217 är rättsstridigt. Grunden består av tio delgrunder.

1. Första delgrunden: Rådet har inte behörighet att anta det angripna beslutet eftersom unionen och Konungariket Marocko inte har behörighet att på det västahariska folkets vägnar, som representeras av Front Polisario, ingå ett internationellt avtal som omfattar Västsahara.
2. Andra delgrunden: Rådet har underlåtit att uppfylla skyldigheten att pröva huruvida de grundläggande rättigheterna och den internationella humanitärrätten har iakttagits, eftersom rådet inte prövade denna fråga innan det angripna beslutet antogs.
3. Tredje delgrunden: Rådet har åsidosatt sin skyldighet att verkställa EU-domstolens domar, då skälen i domen av den 27 februari 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118), inte beaktades i det angripna beslutet.
4. Fjärde delgrunden: Åsidosättande av de grundläggande principer och värderingar som vägleder unionens agerande på det internationella planet, då beslut 2019/217:
 - för det första, i strid med folkens rätt till nationell enighet, genom att ersätta det västahariska folket med begreppet ”de berörda befolkningarna”, förnekar det västahariska folkets existens,
 - för det andra, i strid med folkens rätt att fritt nyttja sina naturtillgångar, innebär ingående av ett internationellt avtal som utan det västahariska folkets samtycke reglerar utnyttjandet av dess resurser, och
 - för det tredje, innebär ingående av ett internationellt avtal som omfattar det ockuperade Västsahara med Konungariket Marocko inom ramen för dess annekteringspolitik gentemot det territoriet och de systematiska åsidosättanden av grundläggande rättigheter som är en förutsättning för att denna politik ska kunna upprätthållas.
5. Femte delgrunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar, eftersom det angripna beslutet strider mot unionens förklaringar. Unionen har vid upprepade tillfällen bekräftat att det är nödvändigt att iaktta principen om självbestämmande och principen om traktaters relativa verkan.

6. Sjätte delgrunden: Felaktig tillämpning av proportionalitetsprincipen, eftersom det med beaktande av Västsaharas status som ett åtskilt och avgränsat territorium, den absoluta rätten till självbestämmande och det västsahariska folkets ställning som utomstående inte ankommer på rådet att göra en proportionerlig avvägning mellan de påstådda ekonomiska fördelarna för detta territorium av beviljandet av förmånsbehandling, vilka leder till nackdelar såsom en omfattande användning av naturtillgångar, och särskilt grundvattenreserver.
7. Sjunde delgrunden: Åsidosättande av rätten till självbestämmande på grund av följande:
 - för det första, eftersom beslut 2019/217 och det avtal som slutits därigenom använder begreppet "de berörda befolkningarna", förnekas det västsahariska folket, i sin egenskap av rättssubjekt med rätt till självbestämmande, nationell enighet,
 - för det andra, eftersom det avtal om ändring som slutits genom beslut 2019/217 reglerar exporten av Västsaharas naturtillgångar till unionen, vilka kommer att anses ha marockanskt ursprung, förnekas beslut 2019/217 principiellt det västsahariska folkets suveräna rättigheter till sina naturtillgångar och berövar det västsahariska folket dess möjligheter till försörjning, och
 - för det tredje, vad gäller den territoriella aspekten av rätten till självbestämmande innebär beslut 2019/217, eftersom det därigenom sluts ett internationellt avtal med Konungariket Marocko, vilket omfattar den del av Västsahara som är ockuperat av Marocko, ett åsidosättande av det västsahariska folkets rätt att få sitt nationella territoriums territoriella integritet iakttaget, eftersom nämnda beslut förnekar detta territorium dess status som åtskilt och avgränsat territorium och sanktionerar den illegala uppdelningen som är en följd av den marockanska "vallen". Det avtal som slutits genom beslut 2019/217 åsidosätter vidare Västsaharas status som ett åtskilt och avgränsat territorium eftersom det får till följd att det verkliga ursprungslandet för varor från Västsahara hemlighålls då dessa varor anses vara av marockanskt ursprung.
8. Åttonde delgrunden: Åsidosättande av principen om traktaters relativa verkan, eftersom beslut 2019/217 och det avtal som ingåtts därigenom, genom att använda begreppet "de berörda befolkningarna", förnekar det västsahariska folkets, vilket representeras av Front Polisario, ställning som tredje part i relationerna mellan EU och Marocko och ålägger det internationella skyldigheter avseende dess nationella territorium och naturtillgångar, utan dess samtycke därtill.
9. Nionde delgrunden: Åsidosättande av den internationella humanitarrätten och den internationella straffrätten, på grund av följande:
 - för det första, genom att ett internationellt avtal som är tillämpligt på Västsahara ingås genom beslut 2019/217, trots att de marockanska ockupationsstyrkorna inte har *jus tractatus* avseende det territoriet och är förbjudna att utnyttja naturtillgångarna,
 - för det andra, eftersom begreppet "de berörda befolkningarna" används i beslut 2019/217 och det avtal som slutits därigenom, vilket får till följd att de marockanska bosättare som etablerat sig på det ockuperade västsahariska territoriet omfattas, stödjer och sanktionerar nämnda beslut och avtal den förflyttning av befolkningen som genomförts av Konungariket Marocko, vilket allvarligt åsidosätter artikel 49 sjätte stycket i den fjärde Genèvekonventionen och artikel 8.2 b viii i stadgan för Internationella brottmålsdomstolen, och
 - för det tredje, eftersom tullförmåner beviljas för "marockanska" varor med ursprung i Västsahara genom beslut 2019/217 skapar det beslutet ett incitament för marockanska bosättare att stadigvarande etablera sig på det ockuperade territoriet för att kunna utnyttja de förmåner som skapats genom avtalet om ändring, vilket allvarligt åsidosätter ovannämnda bestämmelser.
10. Tionde delgrunden: Åsidosättande av unionens skyldigheter enligt reglerna om folkrättsligt ansvar, eftersom beslut 2019/217, genom att det däri sluts ett internationellt avtal med Konungariket Marocko, vilket är tillämpligt på Västsahara, sanktionerar de allvarliga kränkningar av internationell rätt som har begåtts av de marockanska ockupationsstyrkorna mot det västsahariska folket och bistår och bidrar till att upprätthålla den situation som uppstått till följd av dessa kränkningar.

Överklagande ingett den 26 juni 2020 – Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)**(Mål T-397/20)**

(2020/C 279/63)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Allergan Holdings France (Courbevoie, Frankrike) (ombud: J. Day, solicitor och advokaten T. de Haan)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Dermavita Company SARL (Beirut, Libanon)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket JUVEDERM – EU-varumärke nr 2 196 822*Förfarande vid EUIPO:* Annuleringsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 april 2020 i ärende R 877/2019-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara punkterna 3 och 4 i beslutdelen i det överklagade beslutet, i den mån sökandens överklagande av upphävandeförklaringen av dennes EU-varumärke nr 2 196 822 JUVEDERM för "hudimplantat" ogillades, och klaganden förpliktades att ersätta kostnaderna, och
- förplikta EUIPO och Dermavita Company Ltd att bära sina kostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna vid fjärde överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 64.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 19 juni 2020 – Wuxi Suntech Power mot kommissionen**(Mål T-403/20)**

(2020/C 279/64)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Kina) (ombud: advokaterna Y. Melin och B. Vigneron)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/444 av den 25 mars 2020 om ogiltigförklaring av fakturor som utfärdats av Wuxi Suntech Power Co. Ltd och som utgör en överträdelse av det åtagande som upphävts genom genomförandeförordning (EU) 2017/1570,
- förplikta kommissionen och övriga rättegångsdeltagare som kan tillåtas att intervensera till stöd för kommissionen under förfarandet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i ärendet samt ett åsidosättande av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och av artikel 13, och särskilt artikel 9, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen, när den fann att sökanden hade åsidosatt villkoren i det åtagande som överenskommits mellan kommissionen och CCCME, bland annat för sökandens räkning. Sökanden agerade i överensstämmelse med åtagandet genom att rapportera fakturor som motsvarade återförsäljning från Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl och Suntech Power Deutschland GmbH till den första oberoende kunden i EU till dess att denna upphörde att vara närstående till dessa företag. Likaså agerade sökanden i överensstämmelse med åtagandet genom att i rätt tid underrätta kommissionen om förändringen av dess ägarförhållanden till följd av en omstrukturering som medförde att sökandens anknytning till de ovannämnda bolagen upphörde.
2. Såvitt avser den andra grunden även för det fall sökanden faktiskt hade överträtt åtagandet – vilket inte har skett – så agerade kommissionen rättsstridigt genom att ogiltigförklara de aktuella fakturorna och ta ut tull på dem, eftersom de befogenheter som den därvid stödde sig på har upphört och/eller återkallats. Det förhåller sig enligt sökanden så, på grund av att förordningarna (EU) nr 1238/2013 och nr 1239/2013 upphörde att gälla den 7 december 2015. På samma sätt upphörde förordningarna (EU) 2017/367 och nr 2017/366 att gälla den 3 september 2018.
3. Sökanden åberopar som tredje grund att följande bestämmelser är rättsstridiga: Artikel 3.2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, artikel 2.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/367 av den 1 mars 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EU) 2016/1036, artikel 2.2 i rådets genomförandeförordning (EU) 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, och av artikel 2.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 av den 1 mars 2017 om införande av slutgiltiga utjämningsstullar på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina till följd av en översyn när åtgärderna upphör att gälla enligt artikel 18.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 19.3 i förordning (EU) 2016/1037, vilka ger kommissionen befogenhet att ogiltigförklara åtagandefakturor och anmoda tullmyndigheter att ta ut tull på tidigare import som övergått till fri omsättning.

Talan väckt den 2 juli 2020 – KR mot kommissionen**(Mål T-408/20)**

(2020/C 279/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* KR (ombud: advokaterna: S. Orlandi och T. Martin)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 25 oktober 2019 att inte längre betrakta sökandens barn som sökandens underhållsberättigade barn i den mening som avses i artikel 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund som avser att kommissionen har feltolkat dels begreppet underhållsberättigat barn i artikel 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, dels de administrativa chefernas kollegiums slutsats nr 223/04, i omarbetad lydelse av den 30 januari 2013.

Talan väckt den 3 juli 2020 – KS mot Frontex**(Mål T-409/20)**

(2020/C 279/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* KS (ombud: advokaten N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet om uppsägning av den 30 augusti 2019 och, vid behov, det uttryckliga beslutet att avslå klagomålet, daterat den 23 mars 2020
- ogiltigförklara beslutet om avslag på ansökan om bistånd och skadestånd av den 13 februari 2020,
- förplikta svaranden att betala skadestånd för utomobligatoriskt skadeståndsansvar med 250 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot beslutet om uppsägning av sökandens anställning som kontraktsanställd åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Bristande motivering och åsidosättande av rätten att bli hörd.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den ställning som "angivare" som föreskrivs i artiklarna 21a.3 och 22a.3 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallad tjänsteföreskrifterna).
3. Tredje grunden: Åsidosättande av handläggningsreglerna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång, särskilt rätten till försvar, oskuldspresumtionen, omsorgsplikten, skyldigheten att vara opartisk, neutral och objektiv, underlåtenhet att genomföra en utredning för att fastställa förekomsten av och huruvida det finns fog för de skäl som åberopats för det brustna förtroendet, skillnad i behandlingen av tjänstemän.
5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten och åsidosättande av skyldigheten att iaktta god förvaltningssed och proportionalitetsprincipen.

Till stöd för sin talan mot beslutet om avslag på sökandens ansökan om bistånd åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Bristande motivering och åsidosättande av rätten att bli hörd.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den ställning som "angivare" som föreskrivs i artiklarna 21a.3 och 22a.3 i tjänsteföreskrifterna.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning.

Till stöd för sin talan mot beslutet om avslag på sökandens begäran om skadestånd åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).
2. Andra grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten och skyldigheten att iaktta god förvaltningssed i samband med varje tjänstemans välbefinnande på arbetsplatsen och arbetsvillkor.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 21a.3 och 22a.3 i tjänsteföreskrifterna samt av biståndsskyldigheten, omsorgsplikten och skyldigheten att iaktta god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 3 juli 2020 – Esteves Lopes Granja mot EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWO GIN)

(Mål T-417/20)

(2020/C 279/67)

Överklagandet är avfattat på portugisiska

Parter

Klagande: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugal) (ombud: advokaten O. Santos Costa)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "PORTWO GIN" – Registreringsansökan nr 16308462

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 21 april 2020 i ärende R 993/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 103.2 a ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

Överklagande ingett den 7 juli 2020 – GitLab mot EUIPO – Gitlab (GitLab)

(Mål T-418/20)

(2020/C 279/68)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: GitLab BV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaten A. Lorente Berges)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Gitlab OÜ (Tallinn, Estland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: GitLab BV

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GitLab – EU-varumärke nr 13 751 169

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 maj 2020 i ärende R 2001/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 a i förordning (EU) 2017/1001
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 7 juli 2020 – Deutsche Kreditbank mot Gemensamma resolutionsnämnden**(Mål T-419/20)**

(2020/C 279/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och K. Helle)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av förhandsbidragen till Gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24) och de därtill hörande bilagorna, i den del det angripna beslutet och bilagorna I och II avser det förhandsbidrag som sökanden är skyldig att betala, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar den första, den andra, den tredje, den fjärde, den sjunde, den åttonde, den nionde, den tionde och den elfte grunden som åberopats i mål T-405/20, DZ Hyp/Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 8 juli 2020 – Portigon mot Gemensamma resolutionsnämnden**(Mål T-424/20)**

(2020/C 279/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Bliesener, V. Jungkind och F. Geber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av förhandsbidragen till Gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (Az.:SRB/ESF/2020/24), i den del beslutet rör sökanden,

- vilandeförklara förfarandet enligt artikel 69 c och d i tribunalens rättegångsregler till dess målen T-420/17, T-413/18, T-481/19 och T-339/20 avgjorts och vunnit laga kraft eller avslutats på annat sätt, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar den första, den andra, den tredje, den femte, den sjätte, den sjunde och den åttonde grunden som åberopats i mål T-339/20, Portigon/Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 8 juli 2020 – Techniplan mot kommissionen

(Mål T-426/20)

(2020/C 279/71)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Techniplan Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna R. Giuffrida och A. Bonavita)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Fastställa att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 263 FUEF i strid med väsentliga formföreskrifter som föreskrivs för antagande av en rättsakt som i förevarande fall direkt och personligen berör Techniplan, genom att inte beakta vare sig skrivelsen vari sökanden bestrider förhandsinformationen eller den formella underrättelse som sökanden framställt enligt artikel 265 FEUF.
- Förplikta kommissionen att utge ett ersättningsbelopp för varje dags försening med verkställigheten och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot beslutet av den 28 maj 2020 och den åtföljande debetnota som utfärdats mot Techniplan s.r.l., varigenom det ställs krav på betalning av ett belopp om 107 505,66 euro avseende projekt FED/2011/261-985.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om öppenhet samt åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Sökanden gör härvid gällande följande:

- Den slutliga audit-rapport som sammanställts av ett privat bolag påvisade en rad påstådda avvikelser och oegentligheter vid genomförandet av arbetet som sökandebolaget bestritt i mycket precisa termer och härvid påpekat ett antal allvarliga felaktigheter i den nämnda auditrapporten.
- Sökanden har inkommit med yttranden från samtliga experter som deltagit i projektet, vilka gjorts inför kongolesiska domstolar, som intygar att de verkligen befann sig på den plats där arbetena utfördes.
- Techniplan har regelbundet rekryterat och använt sig av experter vid utförandet av de arbeten som föreskrivs i avtalet.
- Techniplan har uteslutits från att fullfölja avtalet utan något skäl.
- Utbetalningarna har blockerats utan att något exakt skäl har angetts.

Talan väckt den 8 juli 2020 – Max Heinr.Sutor mot SRB

(Mål T-427/20)

(2020/C 279/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Max Heinr.Sutor OHG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Glos, H. Nemeček och T. Kreft)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB), i den del som detta beslut rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 (¹) genom att de kundmedel som sökanden förvaltar inte utslutits vid beräkningen av vilket förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 70.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (²), jämförd med artikel 103.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (³), genom att beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom de av sökanden i balansräkningen upptagna – riskfria – skulderna på förtroendebasis lett till att ett 200-faldigt förhöjt belopp fastställts.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen genom att sökanden missgynnas, i förhållande till kreditinstitut vars nationella redovisningsstandard inte kräver att skulder på förtroendebasis ska tas upp eller som balanserar dessa mot IFRS, och i förhållande till värdepappersföretag, vilka förvaltar kundmedel, utan att detta är objektivt motiverat.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) genom att beslutet innebär en begränsning av näringsfriheten, eftersom den omständigheten att de riskfria skulderna på förtroendebasis tagits med i beräkningsunderlaget lett till att sökandens förhandsbidrag för år 2020 höjts 200-faldigt, utan att ett sådant ingrepp är motiverat.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, genom att beslutet inskränker sökandens möjlighet att utöva sin yrkesverksamhet i den medlemsstat där denne har sin huvudsakliga verksamhet. Denna inskränkning är oproportionerlig och diskriminerar sökanden i förhållande till kreditinstitut i andra medlemsstater.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan genom att sökanden inte hördes innan beslutet godkändes av svarandens presidium.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan samt artikel 296.2 FEUF, eftersom beslutet inte uppfyller kravet på motivering av rättsakter som antas av europeiska förvaltningsmyndigheter.
8. Åttonde grunden (alternativ grund): Den rättsliga grunden för att ta ut förhandsbidrag enligt artikel 14.2 i delegerad förordning (EU) 2015/63, jämförd med artikel 3.11 i samma förordning, är ogiltig på grund av att likabehandlingsprincipen åsidosatts genom att kreditinstitut vilka enligt nationell redovisningsstandard är skyldiga att ta upp skulder på förtroendebasis på creditsidan i balansräkningen, vilket innebär att de missgynnas i förhållande till andra kreditinstitut, vars nationella redovisningsstandard inte kräver att skulder på förtroendebasis ska tas upp eller som balanserar dessa mot IFRS. Detta innebär en omotiverad skillnad i behandling.

9. Nionde grunden (alternativ grund): Den rättsliga grunden för beräkningsunderlaget enligt artikel 14.2 i delegerad förordning (EU) 2015/63, jämförd med artikel 3.11 i samma förordning, är ogiltig på grund av den strider mot artikel 16 i stadgan genom att beslutet innebär en omotiverad inskränkning av näringsfriheten.
10. Tionde grunden (alternativ grund): Den rättsliga grunden för beräkningsunderlaget enligt artikel 14.2 i delegerad förordning (EU) 2015/63, jämförd med artikel 3.11 i samma förordning, är ogiltig på grund av den strider mot artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, genom att den strider mot etableringsfriheten.

-
- (¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 8 juli 2020 – Deutsche Hypothekenbank mot SRB

(Mål T-428/20)

(2020/C 279/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Hypothekenbank AG (Hannover, Tyskland) (Ombud: advokaterna D. Flore och J. Seitz)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 15 april 2020 (SRB/ES/2020/24) och den därtill hörande bilagan angående beräkningen av förhandsbidragen till gemensamma resolutionsfonden för år 2020 samt de närmare bestämmelserna för beräkningen, i den mån sökanden berörs, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd.
 - Svaranden har underlåtit att höra sökanden innan det angripna beslutet antogs och därmed åsidosatt artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
2. Andra grunden: Åsidosättande av förfaranderegler.
 - I samband med att det angripna beslutet antogs åsidosattes allmänna förfaranderegler som följer av artikel 41 i stadgan, artikel 298 FEUF, allmänna rättsprinciper och svarandens arbetsordning.

3. Tredje grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet.
 - Det angripna beslutet innehåller inte någon tillfredsställande motivering. Det saknas särskilt en motivering av enskilda fall och en redogörelse för de huvudsakliga skälen när det gäller proportionalitet/skönsmässig bedömning.
 - Det är dessutom svårt att förstå beräkningen av det årliga bidraget.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 47.1 i stadgan), eftersom det inte är möjligt att överpröva det angripna beslutet.
 - Den bristande motiveringen av det angripna beslutet innebär att den rättsliga prövningen betydligt försvåras för sökanden.
 - Svaranden har i detta hänseende bland annat åsidosatt principen om ett kontradiktoriskt förfarande, enligt vilken parterna ska kunna diskutera såväl de faktiska omständigheter som de rättsliga förhållanden som är avgörande för målets utgång.
5. Femte grunden: Användningen av de indikatorer för IPS (Institutional Protection Scheme, Institutionellt skyddssystem) som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 (1) strider mot överordnade rättsregler.
 - Kommissionen hade vid antagandet av den delegerade förordningen (EU) 2015/63, i form av en delegerad rättsakt i den mening som avses i artikel 290 FEUF, inte något utrymme för skönsmässig bedömning som skulle kunna bli föremål för en begränsad domstolsprövning. Detsamma gäller för svarandens tillämpning av den delegerade förordningen (EU) 2015/63.
 - Vid tillämpningen av IPS-indikatorerna beaktades inte betydelsen av sökandens medlemskap i ett institutionellt skyddssystem som ett viktigt kriterium vid fastställandet av bidraget.
 - Enligt artikel 6.5 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 borde svaranden ha beaktat även den ringa sannolikheten för att det berörda institutet försätts i resolution och därmed att den gemensamma resolutionsfonden måste tas i anspråk samt proportionalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: Beaktandet av den totala riskexponeringen i samband med derivat inom ramen för riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" strider mot överordnad rätt.
 - Svaranden borde i enlighet med kravet på att utgå från riskprofilen, när den totala riskexponeringen i samband med derivat beaktades enligt artikel 6.5 första stycket a och artikel 7.4 första stycket a i den delegerade förordningen (EU) 2015/63, ha tagit hänsyn till att samtliga derivat i sökandens fall är hänförliga till tillgångar som inte är avsedda för handel utan endast är avsedda att utgöra säkerhet.
7. Sjunde grunden: Användningen av multiplikatorn för riskjustering strider mot överordnad rätt.
 - Svaranden borde vid fastställandet av multiplikatorn för riskjustering ha beaktat sökandens icke riskutsatta affärsmodell som pantbrevsbank utan något handelslager och den ringa sannolikheten för förluster i enlighet med kravet på att beakta riskprofilen och den grundläggande rätten till näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan.
8. Åttonde grunden (i andra hand): Artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt.
 - I och med att det i artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 föreskrivs en relativisering av IPS-indikatorn, strider denna bestämmelse mot den allmänna likhetsprincipen i artikel 20 i stadgan och proportionalitetsprincipen, eftersom institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem och därmed har samma sannolikhet för förluster kan behandlas på olika sätt.
9. Nionde grunden: Definitionen av "inlåning mellan finansförmedlare" i bilaga I, steg 1, i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt.
 - Den definition av "inlåning mellan finansförmedlare" som finns i bilaga I, steg 1, i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är rättsstridig, i och med att den innebär att även riskneutrala värdepapper, såsom nominella pantbrev, påverkar beräkningen av riskindikatorn "krediter och inlåning mellan finansförmedlare" på så sätt att risken höjs.

10. Tionde grunden: Den indelning i intervall som fastställs i bilaga I, steg 2, i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt.

- Den indelning i intervall som fastställs i bilaga I, steg 2, i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är rättsstridig, eftersom det ringa antalet intervall och det identiska antalet institut per intervall innebär att det inte är möjligt att på ett tillräckligt differentierat sätt beakta riskprofilen för varje enskilt institut, såsom till exempel sökanden.

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Överklagande ingett den 8 juli 2020 – Sedus Stoll mot EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Mål T-429/20)

(2020/C 279/74)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sedus Stoll AG (Dogern, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Goldmann och J. Thomsen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wolfgang Kappes (Bochum, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket Sedus ergo+ – Registreringsansökan nr 144 074 98

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 mars 2020 i ärende R 1303/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogilla överklagandet av det beslut som invändningsenheten meddelade i ärende nr B 2 618 984, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet vid Europeiska unionens tribunal och förplikta den eventuella intervenienten (Wolfgang Kappes) att ersätta kostnaderna i överklagandeförfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 9 juli 2020 – KV mot kommissionen

(Mål T-430/20)

(2020/C 279/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: KV (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara följande beslut:

- Beslutet av den 23 maj 2019 att inte låta sökanden delta i uttagningsprov EPSO/AD/371/19 på grund av bristande yrkeserfaran­det.
- Beslutet av den 19 september 2019 att avslå begäran om omprövning av beslutet att inte låta sökanden delta i uttagningsprov EPSO/AD/371/19.
- Tillsättningsmyndighetens beslut av den 31 mars 2020 att avslå det klagomål som framställts med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

Vidare yrkas att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Det har gjorts en uppenbart felaktig bedömning i förevarande fall då sökandens yrkeserfaran­det inom området kommunikation motsvarande tre år inte beaktats.
2. Andra grunden: Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov. Uttagningskommittén har utvecklat kriterier för bedömning av de sökande som inte överensstämmer med meddelandet om uttagningsprov, i synnerhet vad gäller en särskild yrkeserfarenhet inom kommunikation.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av likvärdighetsprincipen. Uttagningskommittén har bedömt de sökande på grundval av andra kriterier än dem som fastställs i meddelandet om uttagningsprov och har härigenom inte säkerställt iakttagande av objektivitet och opartiskhet vid prövningen av de sökandes yrkeserfarenhet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten då EPSO inte har klargjort med stöd av fakta varför sökandens yrkeserfarenhet inte uppfyllde kriterierna i uttagningsprovet.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om parternas likställdhet i förfarandet. Genom att inte ha lämnat en lämplig motivering har EPSO berövat sökanden möjligheten att på ett tillräckligt sätt utveckla sina klagomål inför talan.

Talan väckt den 9 juli 2020 – UniCredit Bank mot SRB

(Mål T-431/20)

(2020/C 279/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: UniCredit Bank AG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Schäfer, H. Großerichter och F. Kruis)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 15 april 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag som ska betalas till den gemensamma resolutionsfonden för år 2020 (SRB/ES/2020/24), inklusive dess bilagor, i den del som dessa rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och principen om god förvaltning, eftersom det angripna beslutet och dess bilagor I och II inte innehåller en tillräcklig motivering enligt artikel 296.2 FEUF samt artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och principen om god förvaltning, enligt artikel 296.2 FEUF samt artikel 41.2 a i stadgan, eftersom sökanden före antagandet av det angripna beslutet, vilket utgör ett beslut som går sökanden emot, inte beretts tillfälle att yttra sig
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om effektivt rättsskydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom det i praktiken är omöjligt att överpröva det angripna beslutet i domstol

Talan väckt den 6 juli 2020 – KY mot Europeiska unionens domstol

(Mål T-433/20)

(2020/C 279/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande:: KY (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det tysta avslagsbeslutet av den 17 september 2019, som bekräftades genom det uttryckliga beslutet av den 10 oktober 2019, på ansökan om återbetalning av den del av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan vederbörande tillträdde sin tjänst och som överfördes till Europeiska unionens pensionssystem,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten. Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att en EU-institution, enligt den omsorgsplikt som den har, är skyldig att informera tjänstemannen, inte bara om bestämmelsen om existensminimum och om dess betydelse för beräkningen av pensionen, utan även om möjligheten att skjuta upp överföringen av pensionsrättigheterna tills pensionsrättigheterna faktiskt beviljas.
2. Andra grunden: Obehörig vinst. Sökanden anser att vägran att återbetala den del av de nationella pensionsrättigheterna som överförts till unionens pensionssystem, vilka inte beaktades vid beräkningen av pensionsrättigheterna, kan innebära ett oberättigat tillägnande och, därmed, en obehörig vinst för unionen, samt en orättfärdig förlust för den berörda tjänstemannen.

Överklagande ingett den 10 juli 2020 – Sedus Stoll mot EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)**(Mål T-436/20)**

(2020/C 279/78)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Sedus Stoll AG (Dogern, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Goldmann och J. Thomsen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Wolfgang Kappes (Bochum, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-ordmärket Sedus ergo+ – Registreringsansökan nr 15 958 374*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 mars 2020 i ärende R 2194/2018-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogilla överklagandet av det beslut som invändningsenheten meddelade i ärende nr B 2 863 929, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet vid Europeiska unionens tribunal och förplikta den eventuella intervenienten (Wolfgang Kappes) att ersätta kostnaderna i överklagandeförfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)**(Mål T-437/20)**

(2020/C 279/79)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Klagande:* Ultrasun AG (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ULTRASUN – Registreringsansökan nr 17 898 794*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 27 april 2020 i ärende R 1453/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet klagandens kostnader för förfarandet vid överklagandemämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 15 juli 2020 – Tempora mot parlamentet**(Mål T-450/20)**

(2020/C 279/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tempora (Forest, Belgien) (ombud: A. Delvaux och R. Simar, advokater)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara det beslut av okänt datum varigenom europaparlamentet tilldelade SPRL IMAGINA EU kontraktet,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av beslutet att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet inom ramen för upphandlingsförfarandet COMM/AWD/2019/421 har sökanden åberopat två grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 15.2 i kravspecifikationerna, omsorgsplikten, principerna om jämlikhet, konkurrens och öppenhet, artikel 170.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1) (nedan kallad förordning 2018/1046). Härvidlag anser sökanden att den borde ha tilldelats kontraktet av parlamentet, eftersom SPRL IMAGINA EU inte hade erforderlig ekonomisk och finansiell kapacitet och dess anbud skulle således inte ha valts.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av punkt 23 i bilaga I till förordning 2018/1046 och artikel 16 i kravspecifikationerna, principerna och jämlikhet, konkurrens och öppenhet, samt omsorgsplikten. Sökanden har gjort gällande att de priser som framgår av SPRL IMAGINA EU:s anbud är onormalt låga och inte kunde godtas.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV